

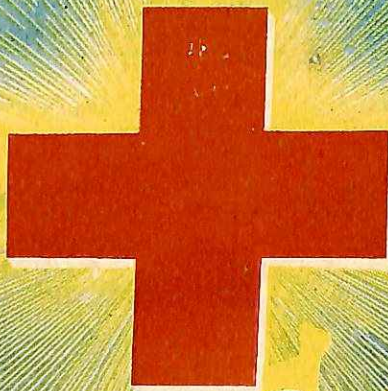
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ
21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
1962

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλην προστασίαν της Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον Προεδρίαν της Α. Μ. της ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1962

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττού 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ίστρια 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 και Σόλωνος

Τιμή Φύλλου Δραχ. 1,50 — Έτησίαν συνδρομή Έστω. Δραχ. 12. Έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς: α) Τους καθυστερούντας την εξόφλησιν της προς το περιοδικόν οφειλής των, όπως επισπεύσουν ταύτην, β) όπως τα έμβάσματα αποστέλλωνται άπροσώπως ΕΕΣΝ, Λυκαβηττού 1, Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Η 28η Οκτωβρίου Ε. Π. Φωτιάδου	Σελ. 1	28th October, by E. P. Fotiadis	Page 1
Έκατονταετηρίς Έρυθρού Σταυρού 1863-1963 β) Emil Sandström γ) Ε.Ε.Σ.	» 2-3	Red Cross Centenary 1863 - 1963, b) Emil Sandström c) Greek Red Cross	» 2-3
Οί Νέοι της Ελλάδος εις τον άγωνα της Έλευθερίας, Μ. Νικολαΐδη	» 4	Young people of Greece in the Struggle for Liberty, by M. Nicolaides	» 4
Άγιος Φραγκίσκος, Ν. Δημητροκάλλη	» 5	San Faancisco, by N. Demetrocallis	» 5
Δαβίδ, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Αξιέπαινοι Πράξεις	» 6	David, by K. Papapanagiotou b) Praiseworthy Acts by Juniors	» 6
Η ομίχλη, Κ. Καραπιτέρη β) Πώς να προλαμβάνετε τα δυστυχήματα: Κίνδυνοι από τα γλιστρήματα	» 7	The Fog, by K. Karapiperis b) How to prevent accidents. Danger of slipping	» 7
Πύραυλοι και δορυφόροι Ε. Σταμάτη β) Γνωρίζετε ότι: γ) Ν. Χρόνη (ποίημα) Έμβαστήριο	» 8	Rockets and satellites, by E. Stamatis, b) Do you know that c) N. Chronis (poem) March	» 8
Οί γέοι Ροβινσώνες, Ίουλ. Βέρν. (Διασκευή Β).	» 9	The young Robinsons, by J. Vernes (adaption)	» 9
Η 28η Οκτωβρίου, Ε. Χατζησαράντου β) Η κατάληψις της Θεσ/νίκης γ) Δόγμα Σοφών	» 10	28th October, by X. Hatzissarantos b) The conquest of Salonica c) Wisemens' sayings	» 10
Διηπειρωτικά τηλεπικοινωνία, Γ. Δ. Παππά	» 11	Telecommunications, by G. D. Papas	» 11
Φωτογραφία δράσεως	» 12-13	Activity in pictures	» 12-13
Η Σχολική ηλικία, Στ. Γαλάνη β) Η γιορτή της Πατρίδος, Β. Χαρωνίτη	» 14	School age, by St. Galanis, b) On National Holiday (poem), by B. Charonitis	» 14
Παναγής ο Αρχηγός, Κ. Δ. Κολοβού	» 15-16	Panagis the Chief, by K. D. Kolovos	» 15-16
Η Σπορά και τα έθιμά της, Π. Π. Καλονάρου β) Τρώτε πολλά φρούτα και λαχανικά, Έμ. Άνωση	» 17	Sowing and the customs, by P. P. Kalonaros b) Eat a lot of fruits and greens, by Em. Anassis	» 17
Τό καινούργιο Βόδι, Β. Γ. Οικονομίδη β) Για την ύγεια σας: Τό μέλι γ) Γ. Δροσίνη (ποίημα)	» 18	The new ox, by B. G. Economides b) For your health: Honey b) Sowing (poem), by G. Drossinis	» 18
Η άλεπού και τó φερμάνι, Γλ. Πρωτοπαππά	» 19	The fox and the Order, by Gl. Protopappas	» 19
Ο Άκοντισμός στην Ελλάδα, Σπ. Αύλωνίτη	» 20	Javelin in Greece, by Sp. Avlonites	» 20
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	» 21	G.J.R.C. Movement	» 21
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.	» 22-23	J.R.C. Activities	» 22-23
Μαθητική Συνεργασία	» 24	Students contribution	» 24
Ο Λυγερός και ο Ντεντές Α.Β.	» 25	Dedes and the Slender	» 25
Έξωφύλλον: Δραστηριότης Ε.Ε.Σ.		Cover: G.R.C. activity	
Έσωτ. Έξωφύλλον: Η Νίκη (ποίημα) Κ. Παλαμά		Inside cover: Victory (poem), by K. Palamas	
Οπισθόφυλλο: Τό Όχι τού Λεωνίδα Στίχοι Στ. Σταθάκη, Μουσική Α. Παναγιωτόπουλου.		Back cover: Leonida's «NO», Verses by St. Stathakis, Music, by A. Panagiotopoulos.	

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Η ΝΙΚΗ

Έδω στο ελληνικό τό χώμα,
το στοιχειωμένο κι ιερό,
που τό ίδιο χώμα μένει ακόμα
κι απ' τόν αρχαίο τόν καιρό.

Είδα τη Νίκη τη μεγάλη,
τη Νίκη την παντοτινή
την είδα εμπρός μου να προβάλλη
με φορεσιά δλοφωτεινή.

Άσύγκριτη σαν την ιδέα
σαν όνειρο λαχταριστή,
είδα τη Νίκη την αρχαία
τη Νίκη την κυματιστή!

Η 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντού της Έθν. Βιβλιοθήκης

«Μεθύσατε με τό θάνατο κρασί τού Εικοσιένα» ΠΑΛΑΜΑΣ

Μία ή ψυχή εις τά σώματα όλων τών Έλλήνων, — ανδρών, γυναικών, γερόντων, νέων, παιδιών. Όσοι δέν πολεμούν — και δέν πολεμούν μόνον όσοι δέν ήμπορούν νά κρατήσουν τό όπλον — προσφέρουν ό,τι είναι δυνατόν εις τόν έθνικόν άγώνα. Και ιδού. Ένα βράδυ παρουσιάζεται εις τά γραφεία κάποιος ύπηρεσίας μία όμας νεαρών γυναικών. Ήσαν κυρίες και δεσποινίδες, εργαζόμεναι εις ύπουργεία και εταιρείας, κό-

μας, όταν ύπάρχη ανάγκη για καμμιά μετάγγισι σε κανένα πληγωμένον. Έμάθαμε όπι κρατούν νέους στα νοσοκομεία γι' αυτόν τόν λόγο. Γιατί τά τους κρατούν; Άς πάνε τά παιδιά νά πολεμήσουν και έμεις πάλι νά τους δώσωμε τό αίμα μας...

—Ω, έγώ — λέγει μία άλλη — θα έδινα εύχαρίστως και τή ζωή μου άμέσως, αν ήταν ανάγκη για νά σωθή άμέσως ένας πολεμιστής τού μετώπου.

Και τά άλλα κορίτσια με δακρυσμένα μάτια έλεγαν όλα μαζί:

—Άς φθάση ή φωνή μας εις τούς άρμόδιους. Τό αίμα μας είναι καθαρό. Δέν άρρωστήσαμε ποτέ. Και δόξα σοι ό Θεός, ή ύγεια μās περισσεύει...

Άλλά μήπως ύστερεί ή γραία Έλληνίς, που πλέκει φανέλες, κάλτσες και γάντια διά τούς στρατιώτες; Ύστερούν οι γέροντες, που προσφέρουν τάς ύπηρεσίας των εις τά μετόπισθεν; Ύστερούν οι μαθηταί και αι μαθήτριαι, που χρησιμεύουν ως μεταφορείς και άγγελιαφόροι εις τάς ύπηρεσίας τού έσωτερικού; Άλλά ποίον θα είναι τό εγκώμιον διά τάς γυναίκας τής Πίνδου, που μετέφεραν μέχρι τών πρώτων γραμμών πυρομαχικά και τρόφιμα εις τούς ήμιθέους πολεμιστάς; Άλλά θα λησμονήσουν οι πολεμισταί τού '40 και '41 τούς μικρούς μαθητάς και τάς μαθήτριας και τά άλλα παιδιά, που έβοηθούσαν τάς μητέρας των εις τό έργον εκείνο, όπου όχι όλίγους έθήρισεν ό θάνατος;

Πράγματι επανειλαμβάνοντο τά Μηδικά, — αι άτελείτετοι Θερμοπύλαι τής πολυδόξου όσον και όδυνηράς Έλληνικής Ιστορίας. Και ή 28η Οκτωβρίου τού 1940 γίνεται μία νέα τεραστία ήθική δύναμις, δύναμις ύποχρεούσα τάς νεώτερας γενεάς εις τήν έθνικήν των πορείαν.

«Η Γυναίκα τής Πίνδου»
(Έργον τού γλύπτου Καθ. κ. Δημ. Γεντέκου)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

16885

36199

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 1863 - 1963

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1859, ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν, εὐγενὲς τέκνον τῆς Ἑλβετίας, διήρχετο κατὰ σύμπτωσιν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς πολυαιμάκτου μάχης τοῦ Σολφερίνο, εἰς τὴν Β. Ἰταλίαν. Ἡ «σύμπτωση» ἦτο ἔργον τῆς Θεῆας Προνοίας. Ἡ συγκίνησις, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ντυνάν ἡ τραγωδία τῶν ἀβοηθήτων τραυματιῶν, τοῦ ἐγέννησε τὴν ἰδέαν τῆς δημιουργίας ἐνὸς διεθνoῦς οργανισμοῦ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν θυμάτων τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων. Τέσσαρα ἔτη βραδύτερον, τὸ 1863, ἰδρύθη ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς.

Γενέτειρα καὶ αὐτῆς τῆς ιδέας, ὅπως δῶαν τῶν εὐγενῶν ἰδανικῶν, ἅτινα συναπαρτίζουν τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμὸν, ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς. Ὁ οὐρανοφάντωρ Βασίλειος, μετὰ θαυμαστὸν ἴδρυμα τῆς «Βασιλειάδος», ὑπῆρξεν ὁ Μέγας Πρόδρομος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. 156 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ὑπηρετοῦν σήμερον ἐθελοντικῶς ὑπὸ τὸ σῆμα τοῦ Ἐκατομμυρίου ἀτόμων, θύματα πολέμων, θεομηνιῶν καὶ ἄλλων καταστροφῶν περιθάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἡ Πατρίς μας ἐγνώρισε τὴν εὐεργετικὴν πνοὴν τῆς Διεθνoῦς Ἐρυθροσταυρικῆς Ὄργανώσεως κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μετ' αὐτῆν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀσκεῖ τεραστίαν ἐπιρροὴν μεταξὺ τῆς διεθνoῦς Ἐρυθροσταυρικῆς οἰκογενείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατέχει πρωτεύουσαν θέσιν. Εἰς τὸν προσεχῆ παγκόσμιον ἑορτασμὸν τῆς Ἐκατονταετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὀφείλει ὁ Ε.Ε.Σ. νὰ μετὰσχη κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῆς ἱστορίας του καὶ τῆς διεθνoῦς ἀκτινοβολίας του.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἰδρύθη τὸ 1877.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεώς του, ὑπῆρξεν ὁ συμπαράστατος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ εἰς τὰς ἐθνικὰς του ἐξορμήσεις καὶ εἰς τὰς καταστροφάς, αἰτίνες κατὰ καιροὺς τὸν ἐπληξαν.

Μετὰ τὰς Ἀδελφὰς Νοσοκόμους, τοὺς Ἐθελοντὰς Τραυματιοφορεῖς του καὶ τὰ ποικίλα Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματά του, ἔδωσεν ἐν ἡρώϊκόν «παράν»:

εἰς τὸν ἀτυχή πόλεμον τοῦ 1897,
εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς πολέμους τοῦ 1912 - 1913,
εἰς τὸν ἀ' παγκόσμιον πόλεμον,
εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1919 - 1922,
εἰς τὸν ἐπικὸν ἀγῶνα τοῦ 1939 - 1940 ἐναντίον τῶν εἰσβολέων,
εἰς τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν τοῦ 1940 - 1944,
εἰς τὸν συμμοριτοπόλεμον καὶ εἰς τὸ παιδομάζωμα,
εἰς τοὺς σεισμοὺς τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Θεσσαλίας
καὶ εἰς τὸν καθημερινόν, ἀδιάλειπτον ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνεχείας (διανομαὶ ἱματισμοῦ, τροφίμων κλπ.) καὶ τοῦ ἀτυχήματος (μόνιμοι καὶ προσωρινοὶ Σταθμοὶ Πρώτων Βοηθειῶν).

Μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σεισμῶν 1953 - 1957 ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐξησφάλισε διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους 1 Νοσοκομεῖον (ἐν Ἀργοστολίῳ) 145 κλινῶν, 6 νοσηλευτήρια 20 κλινῶν ἑκαστον καὶ 12 Ἰατρεῖα. Ἐν συνεχείᾳ ἐπροίκισε τὰς σεισμοπλήκτους περιοχὰς μετὰ ἐν Ναυτικὸν Γυμνάσιον ἐν Ἰθάκῃ, τρία μεγάλα μαθητικά Οἰκοτροφεία, ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, καὶ Ἰθάκῃ, καὶ μετὰ πλείστας ἄλλας ἐγκαταστάσεις.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσιν νὰ ἐνισχύουσιν τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰσφέροντες ἐκ τοῦ περισεύματος ἢ τοῦ ὑστερήματός των εἰς τὸν Πανελλήνιον Ἐρανον τοῦ 1962.

Ἐκαστος Ἕλλην καλεῖται νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, διὰ νὰ δύναται ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς νὰ βοηθῇ τὸ Πανελλήνιον.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

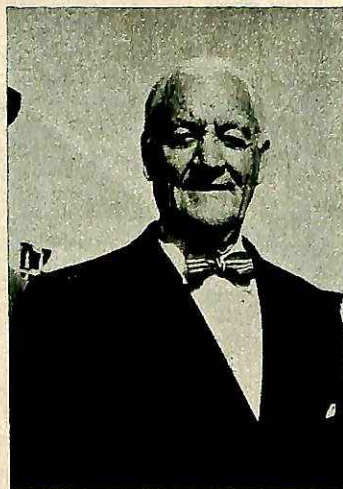
Ο Ε.Ε.Σ. ΤΙΜΑ ΤΟΝ EMIL SANDSTRÖM

Τὴν 21.7.1962 ἐτελέσθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Δρακοπουλείου Σχολῆς Ε.Ε.Σ. πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀποθανόντος εἰς Στοκχόλμην, τὴν 21.7.1962, Δικαστοῦ Ἐμίλ Σάνστρομ (Emil Sandström) διατελέσαντος Προέδρου α) τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, β) τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ γ) τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Βοηθείας τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς.

Εἰς τοῦτο παρέστησαν ὁ ἐν Ἑλλάδι ἐπιτετραμμένος τῆς Σουηδίας καὶ ἡ Κα' Ἐκσταντ (Högstedt), ἡ Διοίκησις τοῦ Ε.Ε.Σ., συνεργάται αὐτοῦ καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀφοῦ κατέθεσε δάφνινον στέφανον πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ ἀειμνήστου φιλέλληρος ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ ὑπεγράμμισε τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς καὶ ἰδιαίτερος ὁ Ε.Ε.Σ. ὀφείλει πρὸς αὐτόν, διὰ τὴν πολύτιμον αὐτοῦ βοήθειαν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του, κατὰ τὴν Κατοχὴν.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐτόνισε μετὰξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ Σάνστρομ ἦτο ἐκεῖνος, ὁ

Emil Sandström

ὁποῖος κυρίως συνετέλεσε εἰς τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἀπαχθέντων Ἑλληνοπαί-

δων, κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον, καὶ ἐξῆρε τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν τῶν πληγείσων ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς Ἰονίων νήσων.

Κατὰ τὴν ὁμίλιαν τοῦ ὁ κ. Γεωργακόπουλος εἰς ἀδρὰς γραμμὰς ἔδωσε μίαν πλήρη εἰκόνα τῆς πολυσχιδοῦς φιλοanthρωπικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς δράσεως τοῦ εὐγενoῦς τούτου τέκνου τῆς Σουηδίας, ἐμνήσθη τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκληθέντος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του, κατὰ τὸ 1959, Συνεδρίου τῶν Διοικητῶν τοῦ Ε.Σ. καὶ ἐτεράτισε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὁ ἀειμνήστos Σάνστρομ ἐξέφωνησε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ τὸν κ. Γεωργακόπουλον ὠμίλησε ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Δεληβάνης, ὁ ὁποῖος διετέλεσε συνεργάτης τοῦ Σάνστρομ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαχειρίσεως βοηθείας κατὰ τὴν Κατοχὴν.

Ὁ κ. Δεληβάνης ἐξείρων τὴν προσωπικότητα τοῦ Σάνστρομ εἰπε, ὅτι οὗτος εἶχε μεγάλην καρδίαν δυναμένην νὰ περιλάβῃ ὁλόκληρον τὸν πόνον καὶ τὰς

θλίψεις τοῦ δεινοπαθοῦντος τότε Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ περιστατικὰ τῆς φιλελληνικῆς αὐτοῦ δράσεως καὶ τῆς μέχρις αὐτοθυσίας ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον του.

Τέλος ἀνῆλθε εἰς τὸ βῆμα ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Σουηδίας κ. Ἐκσταντ, ὁ ὁποῖος νύχαιρῖστηθε θερμῶς διὰ τὴν ὀργανωθεῖσαν σεμνὴν καὶ ἐπιβλητικὴν τελετὴν εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὁ μεγάλος συμπολίτης του.

ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

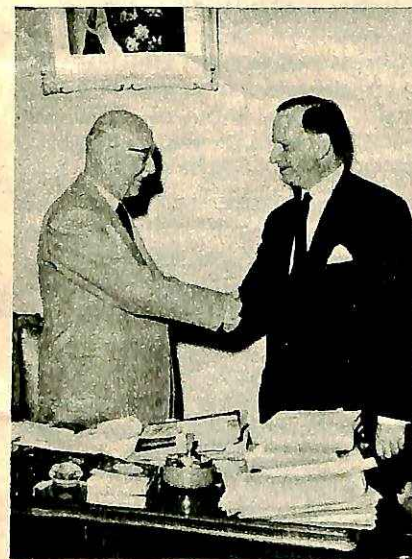
Τὴν 18ην εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν 21ην Ὀκτωβρίου ἔ.ε. εἰς τὴν ὑπαίθριον διενεργεῖται εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐτήσιος ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ κατ' ἔτος διενέργεια τοῦ ἔρανου τούτου δίδει εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσουν, κατὰ τὸν χριστιανικώτερον τρόπον, τὴν ἀδελφικὴν ἀλληλεγγύην, ἥτις πρέπει νὰ τοὺς συνδέῃ, συγχρόνως δὲ παρέχει τὴν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως τῆς προσηλώσεώς των εἰς τὰ Ἐρυθροσταυρικὰ ἰδεώδη.

Εἰμέθα βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ συμβάλουν διὰ τῆς εἰσφορᾶς των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔρανου, ἰδιαίτερος δὲ θὰ ἐργασθoῦν δι' αὐτὴν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών των, οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται, οἱ ὁποῖοι γαλουχοῦνται μετὰ τὰ Ἐρυθροσταυρικὰ ἰδεώδη.

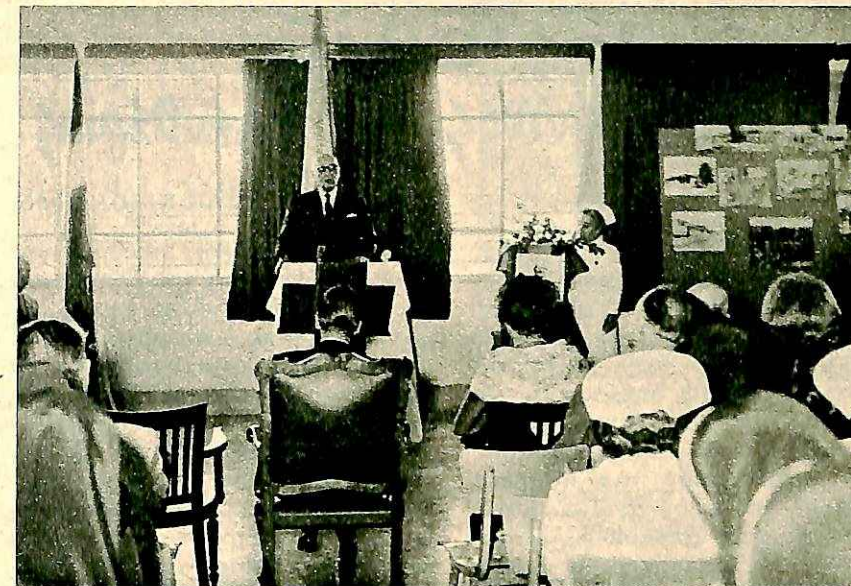
ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ Κ. SCHUSSELÉ

Τὴν 28.5.62 ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Schusselé, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ε.Σ.Ν. τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, προερχόμενος ἐκ Γιουγκοσλαβίας, ὅπου παρηκολούθησε

Ὁ κ. Schusselé ἀποχαιρετᾷ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον.

Mr. Schusselé shaking hands with the President of the G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos at his departure from Greece.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου.

Ἐναντι αὐτοῦ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Σουηδίας κ. Carl-Filip Högstedt. The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos delivering his speech on the memorial ceremony organized by the G.R.C. to honour judge Emil Sandström. Opposite the President is Mr. Carl-Filip Högstedt, Chargé d' Affaires Swedish Embassy.

τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος τῶν Μεσογειακῶν Χωρῶν.

Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς του ἦτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἀνταλλάξῃ ἀπόψεις μετὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοῦ Ε.Σ.Ν. ἐπὶ τοῦ συγκληθησομένου ἐν Λωζάννῃ, τὸν Αὐγουστον τοῦ 1963, Συνεδρίου τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, ἐπὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος υλοθεσίας ἐνδεῶν σχολείων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου ὑπὸ τῶν Καναδῶν Ἐρυθροσταυριτῶν.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν του ὁ κ. Schusselé ἐπισκέφθη τὴν Πάλλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πειραιῶς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ε.Ε.Σ.Ν. Χαλκίδος.

Τὸν κ. Schusselé προσεφώνησεν εἰς τὴν Πάλλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πειραιῶς, ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Κορτζῆς, ἐκφράσας τὴν χαρὰν του διὰ τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν καὶ μετὰξὺ ἄλλων ὑπεγράμμισεν τὴν συμβολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς τὸ παιδευτικὸν πρόγραμμα τῶν Σχολείων.

Εἰς τὴν Χαλκίδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, ὅπου ἐγένετο καὶ ἔκθεσις τῶν ἐργῶν τέχνης τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων, τὸν κ. Schusselé προσεφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Χαλκίδος κ. Κ. Ρεντίφης, ἐξάρας σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ε.Σ.Ν. μετὰξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Schusselé νύχαιρῖστηθε ἀμοτέρους διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, ἧς ἐπύχε καὶ ἐξῆρε τὴν συμβολὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ἐ-

ρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος. Τὸν λόγον του ὁ κ. Schusselé ἐτελείωσε μετὰ τὴν ἐκφρασὴν τῆς ἰδιαίτερας χαρᾶς, τὴν ὁποίαν δοκιμάζει πάντοτε εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διαπιστώνων τὰς συνεχεῖς προόδους τοῦ Ἑλλ.Ε.Σ.Ν., ὁ ὁποῖος, χάρις εἰς τὴν πρόθυμον καὶ καρποφόρον συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν, κατέχει ἐπιζήλον θέσιν μετὰξὺ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Χαλκίδα οἱ Ἐρυθροσταυρίται προσέφεραν εἰς τὸν κ. Schusselé μερικά ἀπὸ τὰ ἔργα σχολικῆς των τέχνης, τὰ ὁποῖα ὑπερήρξαν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὴν διαρκὴ ἐκθεσιν τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΘΥΜΑΤΑ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέστειλε τὴν 7-9-62 εἰς Τεχεράνην εἰς παραλαβὴν τοῦ Περσικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου 672 χιλιάδες ἀντισηπτικά, ἀντιβιοτικά καὶ ἀναλγητικά φάρμακα, ὡς καὶ ποσότητα ἐπιδεισμικοῦ ὑλικοῦ πρὸς περίθαλψιν τῶν πολυαριθμῶν τραυματιῶν τῶν τελευταίων σεισμῶν, ποὺ ἐπληξαν τὴν φιλὴν χώραν. Ταῦτα μετέφερε εὐγενῶς ἀεροσκάφος τῆς Μ.Ε.Α.

Ὁ Ε.Ε.Σ., ἀπέστειλε ἐπίσης ποσότητα ἀνθελονοσιακῶν φαρμάκων εἰς Πακιστὰν διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν 650.000 πλημυροπαθῶν τῆς χώρας.

Τὰ ἀνωτέρω φάρμακα προέρχονται ἐξ ἀποθεμάτων τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐκ δωρεῶν.

οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος
εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἐλευθερίας

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ·Ι·ΔΗ

Ὅταν οἱ Νέοι τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν φασιστῶν ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας, εἶχαν ξεσηκωθῇ καὶ αὐτοὶ μαζί με ὅλο τὸ Λαὸ σ' ἓναν πανελλήνιο συναγερμὸ γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῆς ἔθνικης ἐλευθερίας, ἔστειλαν μιὰν Ἐπιτροπὴ στὸν ποιητὴ Παλαμᾶ, γιὰ νὰ ζητήσουν τὴν ποιητικὴ συμβολή του στὸν ἀγῶνα. Καὶ ὁ Παλαμᾶς τοὺς ἀποκρίθηκε μὲ μιὰ μοναχὰ ἐπιγραμματικὴ κι ἐπιτακτικὴ παρόρμησι: «Μεθῦστε μὲ τὸ «ἄθᾶνато κρασί τοῦ Εἰκοσιένα»!

Καὶ οἱ Νέοι τῆς Ἑλλάδος μέ-
θυσαν. Ἦσαν κιόλας μεθυσμένοι
ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μὲ τὸ
ἄθνατον κρασί τοῦ Ἐικοστένα:
μὲ τὴν ψυχικὴ ὁρμὴ καὶ δύναμη
τῶν ἡρωϊκῶν Ἑλλήνων τῆς ἀθά-
νατης ἐκείνης ἐποχῆς· μὲ τὴν ὑπέ-
ροχη πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ τους
ἐξαρσι καὶ μεγαλοσύνη· μὲ τὴν
ἀπέραντη καὶ ἀστείρευτη ἀφο-
σίωσι καὶ πίστι τους στὸ μεγάλο
καὶ ἱερὸ ἰδανικὸ τῆς Ἑλευθερίας.

Καὶ οἱ Νέοι τοῦ 1940 μέθυσαν
 μέ τὴν ὥραία, εὐγενική καὶ ὑψηλὴν
 αὐτὴ μέθη, ὅπως ἀκριβῶς εἶχαν
 μεθύσει οἱ Νέοι τοῦ 1821, ὅπως
 τὸ ἴδιο μέθυσαν ἀργότερα οἱ Νέοι
 τῆς Κύπρου κατὰ τὸν ἀπελευθε-
 ρωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955.

Με τὸν καθαρὸ, ἀνόθευτο καὶ
ἀδέσμευτο πόθο τῆς Λευτεριάς, ποὺ
φλογίζει τὴ νεανικὴ ψυχὴ τους,
μὲ τὸν ἐκρηκτικὸ ἐνθουσιασμό
καὶ τὴν ὁρμή, ποὺ φουσκώνουν
τὰ γερά τους στήθια· μὲ τὴν πη-
γαία καὶ βαθειὰ συναίσθησι ἀξιο-
πρέπειας καὶ τιμῆς, ποὺ εἶναι σύμ-
φυτη καὶ βαθύτατα διαχυμένη μέ-
σα στὴν εὐαίσθητη καρδιά τους
μὲ τὸν ἀξεδίπαστο πόθο τους γιὰ
δράσι καὶ δημιουργία· μὲ τὸ θάρ-
ρος, τὴν ἀποφασιστικότητά καὶ
τὴν αἰσιοδοξία, ποὺ ὀπλίζουν
καὶ ἀτσαλώνουν τὰ νιάτα τους
γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῆς Λευτε-
ριάς, οἱ Ἕλληνες νέοι νοιώθουν
πάντα πιὸ εὐκολα καὶ πιὸ βραδί-
α τὴν ἐφεύρεσιν. Γι' αὐτὸ καὶ πρω-
τοστατοῦν πάντα σὲ κάθε ἐθνι-
κὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ Λευτεριά καὶ

προσφέρουν πάντα, πρόθυμα καὶ ἄφοβα, ἀδίστακτα καὶ ὁλοκληρωτικά, τὶς πιὸ μεγάλες θυσίες.

Οἱ δυὸ ἱερὲς ἑκατόμβες, ποὺ οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πρόσφεραν στὸν βωμὸ τῆς Ἑλευθερίας μὲ τὸ ἴδιο χαρακτηριστικὸ ὄνομα «ἱερὸς Λόχος», σὲ δύο κορυφαῖες ἐποχὲς τῆς ἑθνικῆς μας ἱστορίας — οἱ τριακόσιοι Νέοι τοῦ Πελοπίδα στὴ μάχη τῶν Λεύκτρων (τὸ 371 π.Χ.) καὶ οἱ πεντακόσιοι Νέοι τοῦ Ὑψηλάντη στὴ μάχη τοῦ Δραγατσάνου (τὸν Ἰούλιο τοῦ 1821) συμβολίζουν καὶ ἀπαθανατίζουν — σὰν αἰώνια μνημεῖα τιμῆς καὶ δόξης — τὴν ἡρωϊκὴ πρωτοπορία τῶν Ἑλλήνων Νέων στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν Ἑλευθερία.

«Ὡς ἀνακόψουμε κι ἐμεῖς τὸν δρόμο μας μαζί με τὸν «Φθονερὸ Γέροντα» — τὸν Χρόνο — τὸν ἔχθρο τῶν ἔργων καὶ τῆς νήμης, ποὺ «ἀπὸ τὴν στάναν χύνει τὰ ρεύματα τῆς λήθης καὶ τὰ πάντα ἀφανίζει», καὶ ὡς σταθοῦμε μαζί του, «τὸ θαυμάσιον χῶμα σεβάζοντες» — κατὰ τὴν ἐμπνευσμένην εἰκόνα τοῦ Κάλβου—μπροστὰ στὴν τιμημένην γῆ, ποὺ κρατεῖ τὰ ἱερὰ τους κόκκαλα.

Μὲ τὸ ἴδιο σέβας ὡς σταθούμην
καὶ μπροστὰ στὸ ἀξιοθαύμαστο
παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτο-
θυσίας, ποῦ μᾶς ἔδωσαν οἱ Νέοι
τῆς Ἑλλάδος στὸν ἄλλο μεγάλο
ἀγῶνα τῆς Ἑλευθερίας τοῦ 40-41.
Μεθυσμένοι μὲ τὸ «ἀθάνατο κρα-
σί» καὶ αὐτοί, ποῦ τὸ πρῶι τῆς
28ης Ὀκτωβρίου εἶχαν ξυπνήσει
ἀπὸ τὶς σειρήνες παιδιὰ, καὶ τὴν
βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας εἶχαν κιό-
λας γίνει ἄντρες - ὥριμοι καὶ ὀ-
ληθινοὶ ἄντρες, παλληκάρια γε-
ναῖα καὶ ἀποφασιστικά, γνήσι-
οι Ἑλληνόπουλα - ἀγωνίστηκαν κα-
τά τὴν ἀντίστασιν καὶ ἀνέλασαν
πάλι γιὰ τὴν Λευτερίαν μὲ τὸ ἴδιο
ἀτρόμητο καὶ ἀκατάβλητο σπῆ-
νος, θυσιάσθηκαν καὶ πάλι γιὰ
αὐτὴν μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα ἡρωϊσμοῦ
καὶ αὐτοθυσίας.

«Γειά σου, παλληκαράκι, γειά σου!» φωνάζει ο ποιητής Μαλακάσης στον «άνταριασμένο νέο»

ποὺ ὁ πόθος τῆς λευτεριᾶς τοῦ ἔχει χαλυβδῶσει καρδιά καὶ σῶμα καὶ ψυχή»:

«Γειά σου, παλληκαράκι γειά σου!
Ξεπεταρούδι, χουσαετέ!
Πολέμα για τή λευτεριά σου,
και δὲ θὰ ξεχαστῇς ποτέ!»

Καὶ δὲν ξεχάστηκε, κι οὔτε θὰ
ξεχαστῇ.

Ἔτσι καὶ στὸν τετράχρονον ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τοῦ 1955-1959 πολέμησαν γιὰ τὴ λευτερίαν τοὺς καὶ τὰ παλληκαράκια τῆς Κύπρου, οἱ γενναῖοι καὶ ἀνυπότακτοι ἔφηβοι, τὰ ἀτρόμητα κορίτσια, τὰ ἀτίθασσα παιδάκια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ποὺ, μὲ τὴ λαχάρια τῆς λευτεριᾶς στὴν καρδιά, ἀγωνίστηκαν, φυλακίστηκαν, μαρτύρησαν μὲ ἀφάνταστο θάρρος καὶ ἀδάμαστη γενναιοῦτητα, μὲ μοναδικὰ ὅπλα τὰ ξύλα καὶ τὶς πέτρες, ποὺ τινάζονταν ἀπὸ τὴ φλογερὴ ψυχὴ τοὺς σὰν καυτὴ λάβα ἀπὸ ἡφαίστειο.

Ἔτσι ἀγωνίστηκαν μὲ ἀφθα-
στον ἡρωϊσμό καὶ μὲ ἀπαράμιλ-
λην αὐτοθυσία καὶ τὰ ἀθάνατα
ἐκεῖνα Κυπριόπουλα, ποὺ πότε
στήν ἀπαίσια καὶ βάρβαρη ἀγ-
χόνη, πότε στὸ τιμημένο πεδίο
τῆς μάχης, ἔδωσαν ἀδίστακτα
περήφανα, ἀγέρωχα — μὲ μιὰ λέ-
ξι «Ἑλληνικά» — τὴν ὥραια, γε-
ρὴ καὶ λαμπερὴ ζωὴ τους στὸν ἰ-
ερό βωμὸ τῆς Ἑλευθερίας.

Γι' αὐτὸ καὶ «δὲν θὰ ξεχαστοῦ ποτέ», καθὼς εἶπε ὁ ποιητής, ἀλλὰ θὰ μείνουν καὶ θὰ ζοῦν καὶ αὐτοὶ — ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Νέοι ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὅλων τῶν ἀγώνων τοῦ Ἑθνους μαρτυρὴν ἀγωνίστηκαν κι ἔπασαν γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν — θὰ μείνουν ἀθάνατοι καὶ θὰ ζοῦν αἰῶνια στὴν ἱστορίαν καὶ στὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων, γιὰ νὰ ἐμπνέουν ὅλοι μᾶλλον καὶ νὰ ἐμψυχώνουν γιὰ πάντα μὲ τὸ παράδειγμα τους τὰ Ἑλληνικὰ Νιάτα, καὶ νὰ τὰ διδάσκουν μὲ ποιοὺ πνεῦμα καὶ μὲ ποιοὺ ἥθους καὶ μὲ ποιά αἰσθήματα καὶ μὲ ποια ἰδανικὰ πλάθεται, γεμίζει καὶ ὁλοκληρῶνεται ἡ ζωὴ, γιὰ νὰ πάρῃ νόημα καὶ ἀξία, γιὰ νὰ γίνῃ δημιουργικὴ καὶ πολιτιστικὴ δύναμις γιὰ νὰ συνεχίξῃ, νὰ λαμπρύνῃ καὶ νὰ δοξάζῃ ὁλόενα πιο πολλὴν Ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ μεγάλες πόλεις τοῦ κόσμου

ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Ἡ πόλις, ὅπου ἰδρύθηκε ὁ Ο.Η.Ε.

ΝΙΚ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Στὰ νοτιοδυτικά παράλια τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὰ ὁποῖα βρέχονται ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανό, σχηματίζεται ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους καὶ ὠραιότερους κόλπους τῆς Ἀμερικῆς, ὁ κόλπος τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

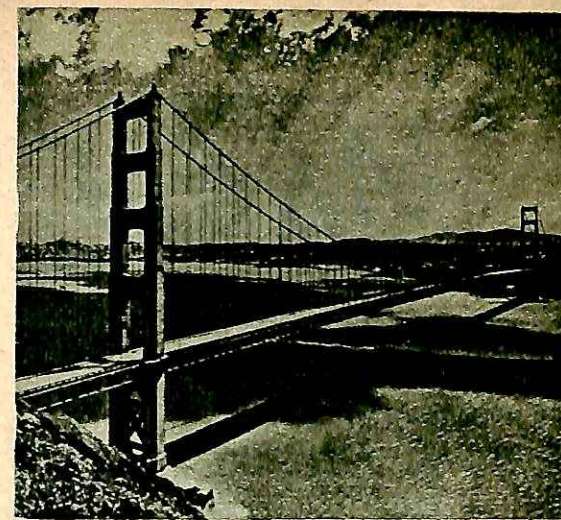
Ὁ κόλπος αὐτὸς ἔχει μήκος 60 χιλιόμετρα καὶ πλάτος 15, εἰσχωρεῖ δὲ στὴν ξηρὰ σὰν μιὰ τεράστια γλῶσσα. Τὸ βάθος τῆς θάλασσης μέσα στὸν κόλπο εἶναι ἄρκετα μεγάλο καὶ ἀποτελεῖ ἔτσι ἕνα τεράστιο φυσικὸ λιμάνι καὶ γιὰ τὰ μεγαλύτερα πλοῖα.

Στὸ βάθος τοῦ κόλπου αὐτοῦ
εἶναι χτισμένη μιὰ ἀπὸ τὶς μεγα-
λύτερες καὶ ὠραιότερες πόλεις τῶν
Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Ἅγιος
Φραγκίσκος.

Ἡ πόλις ἔχει πάρει τὸ ὄνομα
της ἀπὸ Ἰσπανοὺς καλογήρους
τοῦ τάγματος τῶν Φραγκισκα-
νῶν, ποὺ ἱδρυσαν, στὸ μέρος ποὺ
βρίσκεται ἡ σημερινή πόλις, με-
ρικές καλύβες κατὰ τὸ 1776.

Τὸ μικρὸ χωριό, ποὺ ἱδρύσαν-
οἱ Ἰσπανοὶ καλόγηροί, γιὰ πολλὰ
χρόνια ἀπέτελετο ἀπὸ μερικὲς
καλύβες. Μετὰ 70 χρόνια ἀπὸ τό-
τε ποὺ ἱδρύθηκε, ἐξακολουθοῦσε
νὰ εἶναι ἓνα ἄθλιο χωριὸ ἀπὸ φτω-
χικὲς καλύβες, ὥστε, μέχρι τοῦ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους οὐρανοξύστες
τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου μὲ 19 πατώματα.

Ἡ γέφυρα τῆς Χρυσῆς Πύλης. Κάτω
ἀπὸ τὴ γέφυρα περνᾷ ἓνα μεγάλο ὑπερω-
κεάνειο.

Ἡ σημερινή πόλις εἶναι χτισμένη ἀμφιθεατρικὰ στὸ βάθος τοῦ κόλπου καὶ τὰ δυὸ τμήματά της ἐνώνονται ἀπὸ μιὰ τεραστίου κρεμαστήν σιδερένια γέφυρα, «τὴ γέφυρα τῆς χρυσοῦς πύλης» ὅπως λέγεται, ἓνα ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα ἔργα τῆς σημερινῆς τεχνικῆς. Ἡ γέφυρα αὕτῃ ἔχει μάρκος περὶ πρὺν ἑπτὰ χιλιόμετρα καί, ὅπως εἶναι κατασκευασμένη, νομίζει κανεὶς πὼς στέκεται στὸν ἀέρα. Ἀπὸ τὸ κατὰστροφωμὰ της περνοῦν ἄνθρωποι καὶ αὐτοκίνητα, ἐνῶ κάτω ἀπὸ τὴ γέφυρα περνοῦν τὰ μεγαλύτερα ὑπερωκεάνεια χωρὶς κανένα ἐμπόδιο.

Ἡ πολιτεία τῆς Καλιфорνίας, ὅπου βρίσκεται ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλυ-
τες σὲ ἔκτασι καὶ τὶς εὐφωότε-
ρες πολιτείες τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ
κλίμα τῆς μοιάζει μὲ τὸ κλίμα
τῆς πατρίδος μας καὶ τὰ γεωργι-
κὰ προϊόντα τῆς εἶναι ἴδια μὲ τὰ
ἐλληνικὰ. Σταφίδες, σῦκα, καπνὸς,
σιτηρὰ καὶ ἄλλα. Ἐπίσης ἀπὸ τὸ
ὑπέδαφός τῆς ἐξορύσσονται διά-
φορα μέταλλα σὲ ἀφθονία καθὼς
καὶ πετρέλαιο. Ὅλα αὐτὰ βο-
θοῦν στὴ δημιουργία καὶ τὴν
ἀκμὴ μεγάλων πόλεων.

Προάσστιο τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου εἶναι ἡ πόλις Μπέρκλεϋ, ὅπου βρίσκεται ἓνα ἀπὸ τὰ πρὸ ὀνομαστὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικής, ἰδίως γιὰ τὶς ἀτομικὲς ἐρευνες.

Ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, πόλιν
νέα καὶ πλουσία εἶναι μιὰ ἀπὸ τῆς
ὥραιότερες καὶ πλουσιώτερες τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἰδιαίτερως
ὁμως εἶναι ὀνομαστή, διότι στὴν
πόλιν αὐτὴ συγκεντρώθηκαν τὸ
1945 ἀντιπρόσωποι ἀπὸ τὰ πε-

(Συνέχεια εἰς σελ. 16)

Δαβίδ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μέσ. Έκπ.

Ο Δαβίδ ήταν υιός του Ίεσσα και απόγονος της Ρούθ και του Βοόζ. Καταγόταν από την πολυύμνητη Βηθλεέμ. Ήταν το όγδοο παιδί των γονέων του. Με εντολή του Κυρίου, ο Κριτής και προφήτης Σαμουήλ έχρισε τον Δαβίδ βασιλιά, επειδή ο πρώτος βασιλιάς Σαούλ είχε απορριφθεί από τον Θεόν εξ αιτίας των σφαλμάτων του και της υπερχρηστικής ρώμης εκάλεσαν στην αυλή του Σαούλ, για να ψυχαγωγή τον βασιλιά, ό όποιος, εξ αιτίας των αμαρτιών του είχε περιπέσει σέ άπείλπισία και μελαγχολία. Ο φθόνος, δυστυχώς, και ή καχυποψία του Σαούλ, όσο επήγαιναν

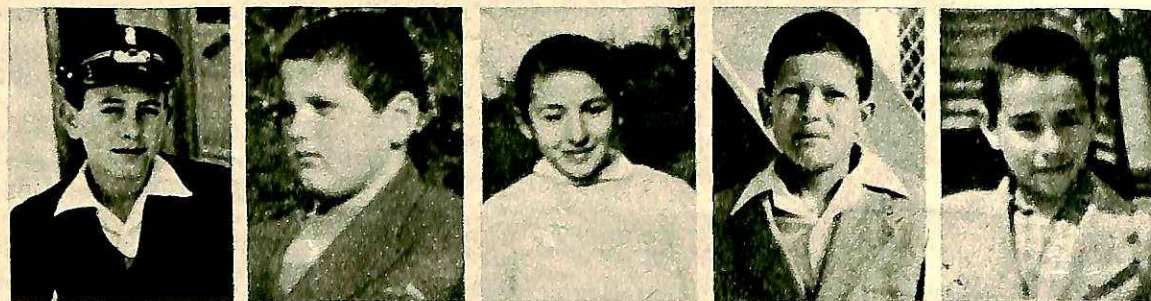
εδυνάμωναν. Όταν μάλιστα ο ήρωικός Δαβίδ ένίκησε τον Φιλισταίο γίγαντα Γολιάθ και έγινε ένδοξος και λαοφιλής, τὰ πράγματα χειροτέρεψαν. Ο θαυμασμός και ή λατρεία του λαού έκίνησε τον φθόνο του Σαούλ, και του έβαλαν τη φοβερή ιδέα να του αφαιρέση τη ζωή. Στόν θανάσιμο κίνδυνο, που διέτρεχεν ο νεαρός Δαβίδ, όταν έκδηλώθηκε ή τρέλλα του πανίσχυρου μανιακού Σαούλ, του παραστάθηκαν πιστά ό Ίωνάθαν, ό πιο αγαπημένος γιός του Σαούλ, και ή αδελφή του Μελόν, που έτρεφε τρυφερή αγάπη για το Δαβίδ. Έτσι βρέθηκαν αντιμέτωποι ό φθόνος και ή κακία με τη φιλία και τον έρωτα. Ο Ίωνάθαν μάλιστα έγινε και παρέμεινε υπόδειγμα άφωσιωμένου φίλου. Ήταν, ό τι ήταν ό Όρέστης και ό Πυλάδης και ό Μέγας Βασιλείας και ό Γρηγόριος ό Ναξιανζηνός. Ό,τι επίσης ήσαν οι γνωστοί μας Δάμων και Φιντίας. Τό μίσος του Σαούλ είχε άποκορυφωθεί. Κυνηγούσε τον Δαβίδ με πολύ στρατό. Μόνος κι άποδιωγμένος έκείνος ζούσε βίον πλάνητα στις έρημιές και στα βουνά και κρυβόταν στις σπηλιές και στα δάση. Κάποτε είχε τη δυνατότητα να συλλάβη τον Σαούλ ζωντανόν, αλλά φέρεθηκε άνεξίκακα.

Αργότερα, σέ μία φονική μάχη έναν-

τίον των Φιλισταίων ένίκηθηκαν οι Ίσραηλίτες. Οι γιοι του Σαούλ έπεσαν ήρωικά και μεταξύ τους και ό μεγάλος καρδος και εύγενικός Ίωνάθαν. Ο Σαούλ ήταν γεμάτος τραύματα και ηττοκτόνησε για να μην πιαστή αιχμάλωτος. Ο Δαβίδ άν και είχε καταδιωχθή σκληρότατα από τον Σαούλ, έν τούτοις ληπτήθηκε πολυ και έκλαψε για τον θάνατό του, πρό πάντων δέ για τον θάνατο του άδελφικού του φίλου Ίωνάθαν. Ο θρήνος αυτός βρίσκεται στο βιβλίο της Παλ. Διαθήκης Βασιλειών Β' (κεφ. α' στιχ. 19-27). Είναι ένας ωραίος ψαλμός, που μοιάζει με μοιρολόγι και που δείχνει τὰ αισθήματα του Δαβίδ και ιδιαίτερα τό πηγαίο αίσθημα της φιλίας του.

Μετά τον θάνατο του Σαούλ οι Ίσραηλίται, άνεκήρυξαν βασιλιά τον Δαβίδ. Δέν είχαν ξεχάσει ό νεαρός και μικρόσωμος αυτός νέος, ό έμπνευσμένος ποιητής και μουσικός κι ό άπτόητος πολεμιστής, με τη βοήθεια του Θεού, είχε σφενδονίσει τον γίγαντα Γολιάθ και τον είχε ρίψει νεκρόν. Ούτε πώς ό εύσεβής Σαμουήλ με εντολή του Θεού είχε χρίσει τό μικρό αυτό τσοπανόπουλο βασιλιά του Ίσραήλ. Ούτε ό τι πολитеύθηκε άνεξίκακα και έξύψωσε τη φιλία.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί και μαθήτριαι 1) Άμπελάς του Γυμν. Ζακύνθου, 2) Σπυρίδων Άρώνης του Δημ. Σχολείου Λάκκας Πατρών, 3) Μαρία Λέντζου του Δημ. Σχολ. Δεσποτικού, 4) Γεώργιος Μαντζουράτος του Δημ. Σχολ. Σκήντας Κεφαλληνίας, 5) Κων)νος Μιχαλόπουλος του Δημ. Σχολ. Νέου Ίκονιου Καρδίτσας, 6) Άπόστολος Μπουλούσης του 8ου Δημ. Σχολ. Δεσκάτης Έλασσόνας, 7) Εύαnthia Μπουρουζίκια του Δημ. Σχολ. Όλυμπίδος Έλασσόνας, 8) Γεώργιος Παπαμανουσάκης του Δημ. Σχολ. Άνωπόλεως Σφακίων, 9) Νικόλαος Σαλονικιάς του Γυμν. Ροδολείβους, 10) Μιχαήλ Σουγγάρης του Δημ. Σχολ. Έρατύρας Σιατίστης, 11) Άθανάσιος Σηπάκης και Γεώργιος Χατζηγεωργούδης του Δημ. Σχολ. Άρνίσσης, παρέδωσαν διάφορα χρηματικά ποσά και άλλα άντικείμενα, τὰ όποια άνεδυρον εις την Άστυνομίαν, εις τον διευθυντήν του Σχολείου των ή άπ' εύθείας εις τούς δικαιούχους.

Συγχαίρομεν και έπαινούμεν δημοσία τούς καλούς τούτους Έρυθροσταυρίτας διά την άξιολύμητον πράξιν των.

Φ. Π. ΚΑΡΑΨΠΕΡΗ, Υφηγητού του Παν)μίου Άθηνών

Η όμίχλη, όπως τὰ νέφη, άποτελείται από λεπτότατα ύδροσταγονίδια, τὰ όποια δημιουργούνται διά της συμπυκνώσεως των ύδρατμών, των εύρισκόμενων εις τὰ κατώτερα στρώματα της άτμοσφαιρας. Διά να πραγματοποιηθή όμως συμπύκνωσις των ύδρατμών και να σχηματισθή επομένως όμίχλη εις τὰ παρά τό έδαφος στρώματα της άτμοσφαιρας, πρέπει ό άτμοσφαιρικός άήρ να φθάση τό λεγόμενον κσημείον του κόρου». Είναι επίσης άπαραίτητον να αλωρούνται έντός του άέρος μικρά στερεά σωμάτια, τὰ όποια θά χρησιμεύσουν ως πυρήνες συμπύκνωσεως των ύδρατμών.

Από μετεωρολογικής πλευράς διακρίνονται διάφοροι τύποι όμίχλης, μεταξύ των όποιων ή όμίχλη άκτινοβολίας, μεταφοράς και ή όμίχλη άνναμίξεως, ή όποία είναι συνήθως μικράς διαρκείας και σχηματίζεται διά της άνναμίξεως αέριων μαζών διαφόρου θερμοκρασίας.

Ο έπικρατέστερος τύπος όμίχλης είναι ή όμίχλη άκτινοβολίας και παρατηρείται κατά τὰς αϊθρίας και νηνέμους φθινοπωρινάς και κυρίως χειμερινάς νύκτας. Ο τύπος αυτός της όμίχλης δημιουργείται λόγω ψύξεως του έδάφους και των παρά τό έδαφος στρωμάτων της άτμοσφαιρας υπό έντόνου νυκτερινής άκτινοβολίας. Πρόκειται περί πυκνοτάτης όμίχλης, ή όποία παρατηρείται υπεράνω των ξηρών και είναι δυνατόν να προηβέση εις τό έδαφος μικράν ποσότητα ύδωτος.

Αι θερμαί αέριαι μάζαι, όταν κινούνται υπεράνω ψυχρών έπιφανειών, είναι φυσικόν να ψυχθούν εκ των κάτω με άποτέλεσμα την συμπύκνωσιν των ύδρατμών των και την δημιουργίαν της λεγομένης όμίχλης μεταφοράς. Ο τύπος

αυτός της όμίχλης κατά μέν τον χειμώνα παρατηρείται, όταν θερμός θαλάσσιος άήρ έπικρατεί υπεράνω ήπειρωτικών ψυχρών έπιφανειών, κατά δέ τό θέρος, όταν θερμός ήπειρωτικός άήρ κινείται υπεράνω θαλασσίων περιοχών.

Πλήν των ανωτέρω τύπων είναι έπίσης γνωστή ή όμίχλη άναγλύφου, ή

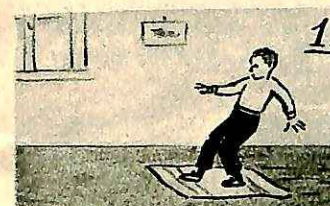
Έλβετός ποιμήν έν καιρώ όμίχλης (στα ξυλοπόδαρα διακρίνονται ειδικοί φανοί).

βρέχουσα όμίχλη, και τέλος ή όμίχλη καπνού, ή όποία μαστίζει τὰ βιομηχανικά κυρίως κέντρα και προκαλεί την λεγομένην άτμοσφαιρικήν μίανσιν.

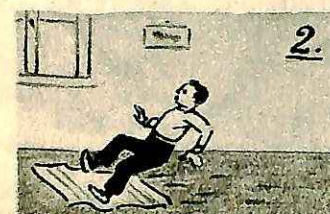
Η όμίχλη έπιδρά γενικώς έπί της όρατότητος και άποτελεί έπικίνδυνα έμποδία διά τὰς παντός είδους συγκοινωνίας. Ίδιαιτέρως, προς άποφυγήν συγκρούσεως των άτμοπλοίων, υπάρχουν

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΓΛΥΣΤΡΗΜΑΤΑ

1. Ποτέ δέν πρέπει σέ παρκέ να βάζετε χαλάκι. Γιατί άν περάση από κεί μεγάλος ή παιδάκι, μπορεί πατώντας στο χαλί μαζί του να κυλήση και ξαφνικά στο πάτωμα να πέση, να χτυπήση.

2. Άν βούτυρα στο πάτωμα ή λάδια σās χυθούν, σκουπίστε τα ή φροντίστε μεμιάς να σκουπιστούν. Ποτέ μην τ' άμελήσετε, κι άκούμπιστε τ' άφήσετε, γιατί άν κανείς γλυστρήση εκεί, χωρίς άμφιβολία, έσεις γι' αυτό και μόνο έσεις θα είσθε ή αίτία.

Και από τὰ γλυστρήματα — καθένas δά τό ξέρει — γίνονται στραμπουλήματα κι άκόμη και σπασίματα, άν ή στιγμή τό φέρη...

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

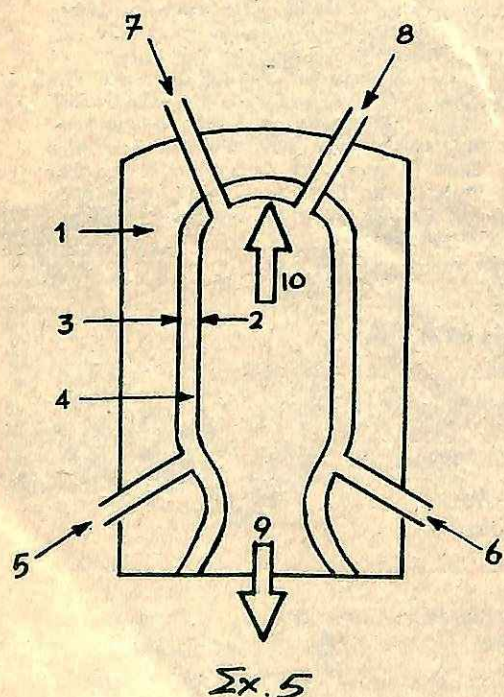

(Η βασική αρχή της κινήσεως των πυραύλων)

ΕΥΑΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

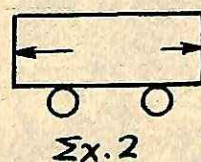
Κατά τον δεύτερον αιώνα π.Χ. ήκμασεν εις την 'Αλεξανδρείαν ο διάσημος Έλληνας μηχανικός 'Ηρων, ο οποίος ήτο διευθυντής του εκεί 'Ελληνικού Πολυτεχνείου. Ο 'Ηρων είναι ο πρώτος επιστήμων, ο οποίος εσκεψθη να χρησιμοποιήση την δύναμιν του ατμού διά να παράγη κίνησιν. Δεν είχε όμως ανακαλύψει την ατμομηχανήν, την οποίαν επεπόνησαν 2000 περίπου έτη αργότερον. Τα μηχανήματα του 'Ηρωνος, όπου εχρησιμοποιείτο ή δύναμις του ατμού διά την παραγωγήν κινήσεως, ήσαν διάφορα παιγνίδια. Μεταξύ τούτων αναφέρεται και ο δι' ατμού στρόβιλος ή ατμοστρόβιλος. Ο ατμοστρόβιλος αποτελείται από ένα σωλήνα οριζόντιον, ο οποίος είναι κεκαμμένος κατά τα δύο άκρα του εις δύο σκέλη κατά τοιοῦτον τρόπον, ώστε όταν τὸ ἐν σκέλος διευθύνεται, παραδείγματος χάριν, πρὸς βορρᾶν, τὸ ἄλλο νὰ διευθύνεται πρὸς νότον. Ο ὀριζόντιος οὗτος σωλήν προσαρμόζεται, εἰς τὸ μέσον του, εἰς τὸ ἐπάνω ἄκρον κα-

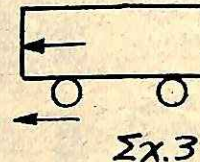
τακούφου σωλήνος, περί τὸ ὅποιον δύναται ἐλευθέρως νὰ περιστρέφεται (Σχ. 1.) Ἐκ τοῦ σωλήνος (α) εἰσέρχεται ὁ

ατμός εἰς τὸν κατακόρυφον σωλήνα (σ) καὶ διευθύνεται πρὸς τὰ δύο κεκαμμένα ἄκρα (β) καὶ (γ) τοῦ ὀριζοντίου σωλήνος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχεται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Μόλις ὁμως ἀρχίζει νὰ ἐξέρχεται ὁ ατμός ἐκ τῶν ἄκρων τοῦ ὀριζοντίου σωλήνος, οὗτος ἀρχίζει νὰ περιστρέφεται κατὰ τὴν διευθύνσιν, τὴν ὁποίαν δεικνύουν τὰ βέλη (β) καὶ (γ). Διὰ νὰ γίνη κατανοητὴ ἡ περιστροφικὴ κίνησις τοῦ ατμοστρόβιλου, ἀναφέρομεν ἐν ἄλλῳ ἀπλοῦστερον παράδειγμα τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ὅπου ἀντὶ ατμοῦ χρησιμοποιοῖται ὕδωρ, (Σχ. 2, 3, 4).

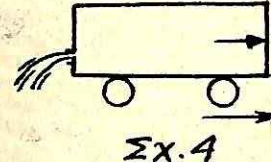
Καὶ τὰ τρία μικρὰ δοχεῖα τῶν Σχημάτων 2, 3, 4 εἶναι πλήρη ὕδατος καὶ στηρίζονται ἐπὶ τροχῶν, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ κινούνται πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν φυσικὴν, ὅτι ὑγρὸν εὐρισκόμενον ἐν τῷ δοχείῳ πιέζει τὰ τοιχώματα τοῦ δοχείου καθέτως. Ἐδῶ θεωροῦμεν τὴν πίεσιν, ἡ ὁποία ἐπιφέρειται δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Εἰς τὸ σχῆμα 2 ἡ πίεσις τοῦ ὑγροῦ εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ δοχείου πρὸς τὰ ἀριστερά εἶναι ἴση καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν πίεσιν τοῦ ὑγροῦ εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ δοχείου πρὸς τὰ δεξιὰ. Κατὰ συνέπειαν τὸ δοχεῖον ἡρεμεῖ. Εἰς τὸ σχῆμα

Σχ. 2

Σχ. 3

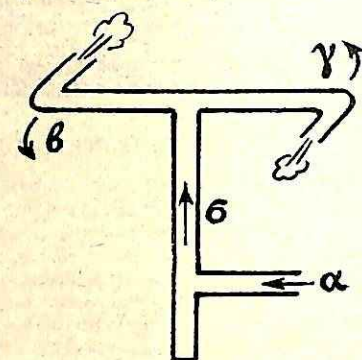
Σχ. 4

3 ὑπάρχει πρὸς τὰ δεξιὰ μία ὀπή. Ὄταν ἀνοίξωμεν τὴν ὀπήν, τὸ ὕδωρ ἐκτινάσσεται δι' αὐτῆς πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν ᾧ τὸ δοχεῖον ἀρχίζει καὶ κινεῖται πρὸς τὰ ἀριστερά. Ὄταν ἡ ὀπή εἴναι πάλιν ἀρριστερά καὶ τὴν ἀνοίξωμεν, ἐξέρχεται δι' αὐτῆς τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ τὸ δοχεῖον κινεῖται πρὸς τὰ δεξιὰ. Εἰς τὰ σχήματα 3 καὶ 4, ἡ δύναμις τοῦ ὑγροῦ, εἰς τὰ τοιχώματα ὅπου αἱ ὀπᾶι, δὲν εὐρίσκει ἀντίστασιν καὶ ὥθει τὸ ὕδωρ πρὸς τὰ ἔξω. Μένουν δὲ μόναι αἱ δυνάμεις εἰς τὰ τοιχώματα τῶν δοχείων, ὅπου δὲν εἶναι ὀπᾶι, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν κίνησιν.

Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς φαινόμενον λαμβάνει χώραν εἰς τὸν ατμοστρόβιλον. Ἐδῶ ὁμως γίνεται συνδυασμός τῶν κινήσεων καὶ προκαλεῖται ἡ περιστροφικὴ κίνησις. Ἡ κίνησις τῶν πυραύλων εἶναι ἀκριβῶς ὁμοία πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἀνωτέρω δοχείων τῶν σχημάτων 3 καὶ 4. Εἶναι δηλαδὴ ἀπλοῦστερα τῆς κινήσεως τοῦ ατμοστρόβιλου τοῦ 'Ηρωνος. Αὐτὰ ὡς ζήτημα φυσικῆς ἀρχῆς. Ἡ κατασκευὴ ὁμως τῶν μηχανῶν καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμενα καύσιμα εἶναι κάπως πολὺπλοκα καὶ ὄχι καὶ τόσο ἀπλά.

Εἰς τὸ παραπλευρῶς σχῆμα εἰκονίζεται τομὴ ἀπλουστάτης μηχανῆς ἐνὸς συγχρόνου πυραύλου. Ὁ ἀριθμός 1 δηλοῖ τὴν ἀποθήκην, τὸν χώρον τῆς καυσίμου ὕλης. Ὁ 2 καὶ ὁ 3 δηλοῦν τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἔξωτερικὸν τοίχωμα ἀντιστοίχως τοῦ χώρου, διὰ τοῦ ὁποῖου διέρχεται ψυχρὸν ὕδωρ. Ὁ 4 δηλοῖ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, ὁ 5 τὸν σωλήνα εἰσόδου καὶ ὁ 6 τὸν σωλήνα ἐξόδου τοῦ ὕδατος.

Ἐκ τοῦ σωληνίσκου 7 εἰσέρχεται εἰς τὸν λευκὸν χώρον ἡ καύσιμος ὕλη καὶ ἐκ τοῦ σωληνίσκου 8 εἰσέρχεται τὸ ὀξυγόνον, διὰ τοῦ ὁποῖου προκαλεῖται ἡ καύσις

Σχ. 1

τῆς καυσίμου ὕλης. Τὸ βέλος 9 δεικνύει τὴν διευθύνσιν τῶν ἐξερχομένων μετὰ τὴν καύσιν ἀερίων, ἐν ᾧ τὸ βέλος 10 δεικνύει τὴν διευθύνσιν κινήσεως τοῦ πυραύλου.

Ἡ ἀναπτυσσομένη κατὰ τὴν καύσιν θερμότης εἶναι πολὺ μεγάλη. Πρέπει ὁμως νὰ διατηρηθῇ εἰς ὥρισμένους βαθμούς θερμοκρασίας ἡ μηχανή. Δι' αὐτὸ ψύχεται διαρκῶς μετὰ τὸ ὅποιον εἰσέρχεται διὰ τοῦ σωλήνος 5 καὶ κατὰ τὴν διαδρομὴν του θερμαίνεται, παραλαμβάνον οὕτω ποσὸν θερμότητος τῆς μηχανῆς, καὶ ἐξερχόμενον ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ σωλήνος 6.

Γνωρίζετε ὅτι:

Ἄν ὁ ἄνθρωπος εἶχε τὸ μέγεθος τοῦ ἀτόμου, ὁλόκληρος ὁ πληθυσμός τῆς Γῆς, δύομισι δισεκατομμύρια καὶ πλέον ἄνθρωποι, θὰ μπορούσε νὰ σταθῇ ἐπάνω στὸ κεφάλι μιᾶς καρφίτσας καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ὑπάρχῃ ἄδειος χώρος;

N. ΧΡΟΝΗ

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

Ἑλλάς μας Δοξασμένη
πατρίδα μας χρυσή
Σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη
δίνεις τὸ φῶς Ἑσῶ.

Ἡ δόξα σου εἶναι αἰώνια
κι εἶσαι φωτὸς πηγὴ.
Θὰ ζῆς ὅλα τὰ χρόνια
Κι ὅσο θὰ ζήσῃ ἡ γῆ.

Ὁ Τάσκιναρ

(1)

Ο ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

— Ἐδῶ, κύριοι, πουλιέται ἓνα νησί. Ἐνα νησί στὸν Εἰρηνικό Ὠκεανό, εἶπαμε, πουλιέται. Ποιὸς τὸ θέλει... ποιὸς τὸ θέλει...

Αὐτὰ φώναζε χωρὶς διακοπὴ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος Ντὴν Φέλποργκ.

— Βγαίνει ἓνα νησί στὸν πλειστηριασμό, φώναζε ἀκόμα πιὸ δυνατὰ ὁ διαλαλητὴς Ζίγκερς, γυρνώντας μέσα στὸ στριμωγμένο πλήθος.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ γινόταν στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, τὴν πρωτεύουσα τῆς Καλιφορνίας, στὶς 15 Μαΐου τοῦ 18.. Τὸ κουδούνι, χτυπώντας ἀκατάπαυστα, εἶχε μαζέψει στὴν αἴθουσα τῶν πλειστηριασῶν ὅλον ἐκεῖνο τὸν κόσμον, πού μ' ὅλη τὴ ζέστη δὲν ἐννοοῦσε νὰ διαλυθῇ, πρὶν δὴ τί θὰ γίνη μὲ τὸ παράξενο αὐτὸ νησί τοῦ Εἰρηνικοῦ, πού ἐκποιοῦσε ἡ Κυβέρ-

Ὁ Φέλποργκ

νησις.

— Ἐμπρός, κύριοι. Ἐνα νησί πουλιέται, ξαναφώναζε ὁ Φέλποργκ...

— Ἐνα νησί χωρὶς ἀγρίμια, οὔτε θηρία, οὔτε ἔντομα, πρόσθεσε μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς φωνῆς του ὁ Ζίγκερς. Ἐμπρός λοιπόν, ἓνα νησί σχεδὸν ἀμεταχείριστο, κύριοι. Ἡ ἀρχικὴ του τιμὴ εἶναι μηδαμινὴ. Ἐνα ἑκατομμύριο ἑκατὸ χιλιάδες δολλάρια.

— Μάλιστα, κύριοι, συνέχισε τώρα κι ὁ γιὸς τοῦ διαλαλητῆ, ἓνα ἀγοράκι μὲ μιὰ φωνή, πού ξεπερνοῦσε κιόνα σημερινὸν μεγάλωνο. Μάλιστα. Τί εἶναι ἓνα ἑκατομμύριο ἑκατὸ χιλιάδες γιὰ ἓνα ὀλόκληρο νησί; Χάρισμα πρᾶμα, χάρισμα! Ἐχω ἓνα νησί. Ποιὸς τὸ θέλει;...

— Φέρ'το νὰ τὸ δοῦμε, φώναζε ἓνας ἀστείος ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον.

— Ὅριστε, κύριοι, δῆτε το, εἶπε ὁ Φέλποργκ κι ἔδειξε ἓνα σχέδιο κολλημένο στὸν τοῖχον, μὲ ὅλες τὶς σχετικὲς πληροφορίες ἀπὸ κάτω.

Ἦταν τὸ νησί Σπένσερ, στὰ νοτιοδυτικὰ τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, σὲ 32° 15' βορείου πλάτους καὶ 142° 18' μήκους.

— Ἐμπρός, λοιπόν, κύριοι. Ἄν δὲν προσφέρῃ κανεὶς κάτι παραπάνω, θ' ἀποσύρῃ τὸν πλειστηριασμό. Ἐμπρός. Ἐνα... δύο...

— Ἐνα ἑκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες δολλάρια. Ὅλων τὰ μάτια στράφηκαν πρὸς τὸ ἄτομον, πού φώναζε τὸν ἀριθμὸ αὐτόν. Ἦταν ὁ Οὐίλλιαμ

Οἱ νέοι Ροβινσῶνες

(Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

Ὁ Κόλντεροπ

Κόλντεροπ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τοῦ κόσμου — εἶχε δύο χιλιάδες ἐμπορικὰ γραφεῖα σὲ διάφορες χώρες τῆς γῆς, ὀγδόντα χιλιάδες ὑπαλλήλους, ἓνα στολίσκο ἀπὸ ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ... καὶ... κι οὔτε κι αὐτὸς δὲν ἤξερε τί ἄλλο εἶχε ἀκόμη!

— Ἐνα ἑκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, ξαναφώναζε ἀμέσως ὁ διαλαλητὴς. Ἐχει κανεὶς νὰ προσθέσῃ τίποτα;

Κανεὶς δὲν ἀπαντοῦσε.

— Ἐμπρός, κύριοι, καὶ θὰ πάρῃ τέλος... ξαναεἶπε ὁ Ντὴν Φέλποργκ, σηκώνοντας τὸ σφυρὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐμπρός. Ἐνα... δύο... τρ...

— Ἐνα ἑκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες δολλάρια, ἀκούστηκε ξαφνικὰ μιὰ φωνή.

Ὅλοι γύρισαν νὰ ἰδοῦν ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ τολμηρὸς, πού ἀποφάσισε νὰ ντυπῇ μὲ τὸν Κόλντεροπ. Αὐτὸς λοιπόν ἦταν ὁ Τάσκιναρ ἀπὸ τὸ Στόκτον.

Ἄλλος μεγαλοεπιχειρηματίας, ἄλλος πού δὲν ἤξερε πόσα εἶχε! Καὶ τὸ μόνο, πού ἤξερε ἦταν, πὼς δὲν μπορούσε μὲ κανένα τρόπο νὰ χωνέψῃ τὸν Οὐίλλιαμ Κόλντεροπ. Αὐτὸς ἦταν πάντοτε ὁ ἀνταγωνιστὴς του σὲ ὅλες του τὶς ἐπιχειρήσεις, αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος, πού τοῦ ἐμπαινε στὸ ρουθόιν μὲ τὰ χρηματιστηριακὰ του κόλπα, καὶ τέλος πάντων ὁ μόνος, πού ὕψωνε ἐμπρός του τὸ ἐνοχλητικὸ ἀνάστημά του, γιὰτὶ ἀπλοῦστα-
τα ἦταν κι αὐτὸς πᾶμπλουτος.

Ἄ, ὄχι. Μιὰ καὶ ὁ Τάσκιναρ ἀποφάσισε νὰ χτυπήσῃ τὸν Κόλντεροπ σ' αὐτὴ τὴν πλειοδοσία, δὲ θὰ ὑποχωροῦσε ποτέ. Ἐπρεπε νὰ τὸν γονατίσῃ. Ἀλλὰ μήπως κι ὁ Κόλντεροπ ἦταν λιγώτερο πεισματάρης; Κάθε ἄλλο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σύγκρουσις παρουσίαζε ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὅλοι ὅσοι συνωστίζονταν τόσῃ ὥρᾳ ἐκεῖ μέσα περιμέναν μὲ ἀκράτητὴ ἀνυπομονησίαν τὴν ἐξέλιξι τῆς μάχης.

Ὅλοι εἶχαν καρφώσῃ τώρα τὰ μάτια τους πᾶνω στὸν Κόλντεροπ, περιμένοντας τὴν ἀπάντησί του. Κι ἐκεῖνος, μὲ μιὰ ψυχραιμίαν ἀφάνταστη, εἶπε χαϊδεύοντας ἀπαλὰ τὶς φαβορίτες του:

— Δίνω ἓνα ἑκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες δολλάρια.

— Ἐνα ἑκατομμύριο ἑξακόσιες, φώναζε εὐθύς ὁ Τάσκιναρ.

— Δύο ἑκατομμύρια, εἶπε ὁ Κόλντεροπ.

(Συνέχεια εἰς σελ. 10)

Ὁ Ζίγκερς

Τέσσερα ἑκατομμύρια

Φέρ'το νὰ τὸ δοῦμε

ΣΠΕΝΣΕΡ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Στις 26 'Οκτωβρίου κλείνουν πενήντα χρόνια από την κατάληψη της Θεσσαλονίκης.

Στις αρχές 'Οκτωβρίου του 1912, η 'Ελλάς και τ' άλλα χριστιανικά κράτη των Βαλκανίων έκηρυξαν τόν πόλεμο στην Τουρκία.

Όλοι οι Βαλκανικοί σύμμαχοι σφυροκοπούσαν τώρα τους Τούρκους και τους ανάγκαζαν παντού να υποχωρούν. Και ο 'Ελληνικός στρατός, με αρχιστράτηγο τὸ Διάδοχο Κωνσταντίνου, έγραψε τότε μερικές από τις ένδοξότερες σελίδες τῆς ιστορίας μας.

Αφού στις 6 'Οκτωβρίου έκυρίευσε τὴν 'Ελασσόνα, προχώρησε στὰ στενά του Σαρανταπόρου, τὰ ὁποία ὕστερα ἀπὸ ἡρωϊκὸ ἀγῶνα παρεβίασε καὶ κατόπιν έκυρίευσε ὅλη τὴ νοτιοδυτικὴ Μακεδονία.

Συγχρόνως ὁ στόλος μας, ὑπὸ τὸν 'Υδραῖο ναύαρχο Παῦλο Κουντουριώτη, κατελάμβανε τὰ νησιά του Αἰγαίου, Χίο, Λέσβο, Θάσο, Ίμβρο κ.λ.π., καθώς καὶ τὴ χερσόνησο του 'Αγίου Όρους.

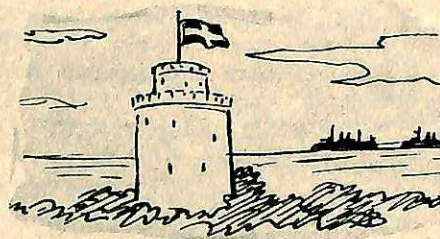

Καὶ τώρα ἡ ἡρωϊκὴ στρατιά μας προχώρησε ἀκάθεκτη πρὸς τὴν πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας, τὴ Θεσσαλονίκη. Έκυρίευσε τὴν Κατερίνη, τὴ Νάουσα, τὴν 'Εδεσσα, κ' ὕστερα ἀπὸ μιὰ μεγαλειώδη διήμερο μάχη στὰ Γιαννιτσά, στίς 19 καὶ 20 'Οκτωβρίου, ἐβάδισε κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποία ὁ Τούρκος ἀρχιστράτηγος παρέδωσε μαζί με τὸν τουρκικὸ στρατὸ στὸν 'Ελληνα Διάδοχο.

Έτσι, τὸ βράδυ τῆς 26ης 'Οκτωβρίου τοῦ 1912, ἐορτῇ τοῦ πολιοῦχου τῆς Θεσσαλονίκης, 'Αγίου Δημητρίου, ἡ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα ὑποδεχόταν με ζητωκραυγές καὶ κωδωνοκρουσίες τὰ πρῶτα τμήματα τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μας.

Μετὰ δύο μέρες εἰσήλθε θριαμβευτικὰ στὴν 'Ελληνικὴ μεγαλόπολι καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' μαζί με τὸ στρατηλάτη Κωνσταντῖνο.

ΚΙΜΩΝ

Βασιλεὺς Γεώργιος Α'

ΞΕΝ. Ι. ΚΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου

Πρὸ 2.500 περίπου ἐτῶν ἓνας μεγάλος Μονάρχης τῆς 'Ανατολῆς ἀπέστειλε τηλεσίγραφον πρὸς τὴν 'Ελλάδα ἀπαιτῶν νὰ παράσχη αὐτὴ συμβολικὴν ὑποταγὴν. Οἱ 'Ελληνες ἔρριψαν τοὺς κήρυκας εἰς βάραθρον, ἢ εἰς φρέαρ, διὰ νὰ λάβουν ἐκεῖθεν τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ, τὸν δὲ διάδοχον τοῦ Μονάρχου αὐτοῦ, ὅταν εἰσέβαλε εἰς τὴν 'Ελλάδα συνέτριψαν καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν παρὰ τὰς ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρας δυνάμεις.

Πρὸ 21 ἐτῶν, ἄλλος, Δικτάτωρ αὐτός, ἐκ Δύσεως, κομπορημονῶν διὰ τὰ ἑκατομύρια τῶν λογῶν του, ἐστειλεν καὶ αὐτὸς τηλεσίγραφον, ἀπαιτῶν νὰ τοῦ παραδοθῇ ἡ Πατρίς μας ἐντὸς τριῶν ὥρων. Έλαβεν ὅμως καὶ αὐτὸς δικαίαν τιμωρίαν.

Εάν ἡ ἀπόκρουσις τῆς πρώτης εἰσβολῆς θεωρεῖται, ὅτι ἀποτελεῖ μιὰν ἀπὸ τὰς ἐνδοξότερας σελίδας τῆς παγκοσμίου 'Ιστορίας, δικαίως ἐτονίσθη, ὅτι τὸ δεύτερον κατόρθωμα τῶν 'Ελλήνων εἶναι σημαντικώτερον τοῦ πρώτου, διότι ὁ Δικτάτωρ τῆς Ρώμης δὲν εἶχε ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τὰ τελειότερα καὶ ἀφθονώτερα ὄπλα, τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς νίκης του θὰ ἦσαν σημαντικώτερα, δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ ἐλεύθερος κόσμος ποτὲ δὲν ἐθαύμασε ἄλλοτε ἄλλον λαὸν διὰ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του ὅσον τότε τὸν 'Ελληνικόν. Ποτὲ ἄλλη χώρα δὲν ἐθαυμάσθη καὶ δὲν ἐδοξάσθη ὅσον τότε ἡ 'Ελλάς, ὑποδεικνυομένη γενικῶς ὡς τὸ ὑψηλότερον ὑπόδειγμα γενναιότητος καὶ εὐψυχίας, τοῦ μεγαλυτέρου προτερήματος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ἀντιμετώπισε πάντοτε ἡ 'Ελλάς ὅσας φοβεράς δοκιμασίας παρενεβλήθησαν εἰς τὴν μακραίωνα ζωὴν τῆς. Μὲ τὴν ψυχικὴν γενναιότητα καὶ τὸ θάρρος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς κατάρθρωσεν, ἀγωνιζομένη διαρκῶς ἐναντίον δυνάμεων, ποὺ εἶχαν ὡς βασικὸν προσόν των τὴν ἐνστικτώδη βαρβαρότητα, νὰ σώσῃ τὸν πολιτισμόν, νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐθνικὴν συνοχὴν τῆς, νὰ μεγαλοουργήσῃ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 7)

Κι ἐνῶ ἡ συγκίνησι τῶν ἀκροατῶν ὅλο καὶ ἐμεγάλωνε, σιγά-σιγά τὸ ποσὸ ἐφθασε στὰ τέσσερα ἑκατομύρια. Αὐτὰ τὰ εἶχε προσφέρει ὁ Κόλντεροπ. Ὁ Τάσκιναρ δὲν μίλησε πιά, κι ἔτσι τὸ νησί Σπένσερ κατακυρώθηκε στὸν πρῶτο.

— Θὰ ἐκδικηθῶ, ψιθύρισε τότε ὁ Τάσκιναρ.

Κι ἀφοῦ ἔρριξε στὸν ἀντίπαλό του μιὰ ματιά γεμάτη μῖσος, μπῆκε στὸ ἀμάξι του καὶ γύρισε στὴν ἑπαυλὶ του.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

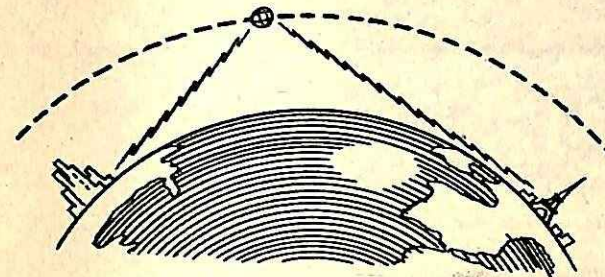
Ένας ἀνώτερος ἄνθρωπος δείχνει τὴν ἀνωτερότητά του μετὰ τὸν τρόπον, ποὺ φέρεται πρὸς τοὺς κατωτέρους του.

Μὴ κακολογῆς κανένα. Λέγε γιὰ ὅλους δ,τι καλὸ ξέρεις γι' αὐτούς. BENJAMIN ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ

Ἡ βαθύτερη ἀρχὴ στὴν ἀνθρώπινη φύσι εἶναι ἡ δίψα γιὰ ἐκτίμησι. WILLIAM JAMES

Σ' ὅλους ἀρέσει ἓνα φιλοφρόνημα.

ABRAAM ΛΙΝΚΟΛΝ

ΔΙΗΠΕΙΡΑΤΙΚΑΙ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Ὁ Τεχνητὸς Δορυφόρος «Τέλσταρ» γέφυρα ἐπικοινωνίας τῶν δύο κόσμων
Ἱστορικὸν Βῆμα διὰ τὴν δημιουργίαν δικτύου τηλεπικοινωνιῶν παγκοσμίου κλίμακος

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Ἡ πρόβλεψις τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ἐργαστηρίων ἐρευνῶν τῆς Τελεφονῦγκεν, καθηγητοῦ Schröter, ὅτι ἡ προταθεῖσα ἀπὸ τινος ἐπιστήμονας λύσις τῆς συνδέσεως τῶν ἡπείρων, μέσῳ τεχνητοῦ δορυφόρου, διὰ τὴν μετάδοσιν τηλεγραφημάτων, τηλεφωτογραφιῶν καὶ προγραμμάτων τῆς Τηλεοράσεως, ἀποτελεῖ οὐτοπία, λόγῳ τῆς τεραστίας δαπάνης, ποὺ ἀπαιτεῖ μιὰ τοιαύτη κατασκευή, διεφύσθη κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικὸν τρόπον μετὰ τὴν ἐκτόξευσιν τοῦ δορυφόρου «ΤΕΛΣΤΑΡ».

Ἡ ἐπιτυχὴς λειτουργία τοῦ Ἀμερικανικοῦ δορυφόρου τηλεπικοινωνιῶν, «Τέλσταρ» δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τὴν ἱστορικὴν, διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς, μετάδοσιν τοῦ διὰ τηλεγράφου μηνύματος ἀπὸ τὸν Σάμουελ Φ. Μόρς τὸ 1844, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ πρώτου καλωδίου εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν τὸ 1858 καὶ τὴν μετάδοσιν τοῦ πρώτου ραδιοηλεκτρικοῦ μηνύματος πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ τὸ 1901. Ὁ «Τέλσταρ», προϊόν τῆς συνεργασίας τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν ΗΠΑ, μετέδωσε διὰ πρῶτην φορὰν τηλεοπτικὰς εἰκόνας πέραν τοῦ ὠκεανοῦ. Τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐν λόγω δορυφόρου, ὁ ὁποῖος ἐξετέλει χρέη ραδιοσταθμοῦ ἀναμεταδόσεως μικροκυμάτων εἰς ὕψος περίπου 3.000 μιλίων ὑπὲρ τὸν Βόρειον Ἀτλαντικόν, μετεδόθησαν τηλεοπτικαὶ φωτογραφίαι ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ Βρεταννίαν καὶ τάνάπαλιν, ἐκ τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν πρὸς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

Ὁ νέος δορυφόρος, ὁ ΤΕΛΣΤΑΡ, εἶναι ὁ πρῶτος εἰς τὸν κόσμον, ποὺ προορίζεται διὰ τὴν εἰς ἐμπορικὴν κλίμακα ἐξυπηρέτησιν

τῶν τηλεπικοινωνιῶν. Οὗτος εἶναι κοίλη σφαῖρα ἐξ ἀλουμινίου καὶ μαγνησίου, κεκαλυμμένη ἀπὸ 3.600 φωτοηλεκτρικὰς κυψέλας, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν ἐνέργειαν ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐναποθηκεύουν εἰς 19 συσσωρευτὰς νικελίου-καδμίου. Ἡ διάμετρος τοῦ δορυφόρου εἶναι 82,6 ἐκ. μ., καὶ τὸ βάρος του 76,5 χιλιόγραμμα.

Ὁ ΤΕΛΣΤΑΡ στρέφεται περίρῃς τῆς Γῆς ἀνὰ 157,8' μετὰ ἀπόγειον 5.700 χιλιομέτρων καὶ περιγίγειον 954 χιλιομέτρων. Ἡ ταχύτης του κατὰ τὸ περιγίγειον φθάνει τὰ 29.937 χιλιόμετρα ἀνὰ ὥραν, ἡ δὲ ταχύτης του κατὰ τὸ ἀπόγειον μειοῦται εἰς 19.052 χιλιόμετρα.

Τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸ ἐπίτευγμα ἀποτελεῖ ἱστορικὸν βῆμα πρὸς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς δικτύου τηλεπικοινωνιῶν τοῦ Διαστήματος εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ δικτύου αὐτοῦ τεχνητοὶ δορυφόροι εἰς ὕψος χιλιάδων μιλίων ὑπὲρ τῆς Γῆς, θὰ χρησιμεύσουν ὡς ραδιοσταθμοὶ ἀναμεταδόσεως μικροκυμάτων διὰ τὴν λήψιν καὶ μετάδοσιν τηλεγραφικῶν καὶ τηλετυπικῶν μηνυμάτων, φωτογραφιῶν καὶ ἄλλων μορφῶν ἐπιγινουσῶν πληροφοριῶν.

Ὁ δορυφόρος τηλεπικοινωνιῶν ἔρχεται ἀκριβῶς εἰς μιὰν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερανταλντικῆς ἐπικοινωνίας ἔχει καταστῇ ἐξαιρετικῶς πολὺπλοκόν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς τηλεοράσεως ἀληθῶς ἀλυτόν. Αἱ τηλεοπτικαὶ εἰκόνες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταδοθῶν διὰ καλωδίου, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ὀδὸς μεταδόσεως ἐξαιρετικῶς ὑψηλῆς συχνότητος. Διὰ τὴν μετάδοσιν ἐνὸς προγράμματος τηλεοράσεως ἀπαιτεῖται ὁδὸς μεταδόσεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δύνα-

τὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεταβίβασις 600 κεχωρισμένων τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν τῆς Ἑταιρίας Μπέλλ, θὰ ἦτο ἀπαιράτῃτος ἡ τοποθέτησις 50 ὑποβρυχίων καλωδίων, τοῦ τύπου τῶν ἤδη ἐγκατεστημένων καὶ ἐν χρήσει τριῶν τοιούτων εἰς Βόρειον Ἀτλαντικόν, μόνον διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων καὶ μερικῶν ἄλλων μορφῶν τηλεπικοινωνίας μέχρι τοῦ ἔτους 1980. Τὸ ἤδη ἐγκατεστημένον καλῶδιον διὰ τὴν μετάδοσιν εἰκόνων εἶναι εὐρείας κλίμακος.

Ἡ μετάδοσις τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος μεγάλου ὄγκου μηνυμάτων τηλεοράσεως καὶ ἄλλων πολυπλόκων πληροφοριῶν θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν χρῆσιν μικροκυμάτων. Ἡδη, σταθμοὶ τοιούτων μικροκυμάτων χρησιμοποιοῦνται εὐρέως διὰ τὴν μετάδοσιν ἐνδοηπειρωτικῶν πληροφοριῶν. Μέγα ποσοστὸν τῆς μεταδόσεως μηνυμάτων εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, ἐπιτυγχάνεται ἤδη διὰ τῆς χρήσεως τῶν μικροκυμάτων.

Ἐν τούτοις, τὰ μικροκύματα, ὡς συμβαίνει μετὰ τὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός, μεταδίδονται εἰς εὐθείαν γραμμὴν. Μέχρι τοῦδε ἡ μετάδοσις μικροκυμάτων ὑπεράνω μεγάλων ἐκτάσεων ὕδατος δὲν ἦτο πρακτικῶς ἐπιτευκτὴ. Σῆμα, μεταδιδόμενον ὑπεράνω τοῦ Ἀτλαντικοῦ, θὰ ἐχάνετο εἰς τὸ Διάστημα, διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρακολουθῇ τὴν καμπυλότητα τῆς Γῆς καὶ νὰ φθάσῃ εἰς σταθμὸν λήψεως. Ἐπίσης εἰς τὴν περίπτω-

(Συνέχεια εἰς σελίδα 16)

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Δοξάτου Δράμας με δέματα δια τὸ Γηροκομεῖον τῆς πόλεως.
Juniors of the 1st Elem. School Doxaton with gifts for the Home for the Aged.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φανού Πιερίας ἐπισκέφθησαν φυλάκιον ἐπὶ τῆς Ἑλληνογιοιουγκοσλαβικῆς μεθορίου.
Juniors of the Elementary School Fanos, Paionia visited with gifts the servicemen at the frontiers.

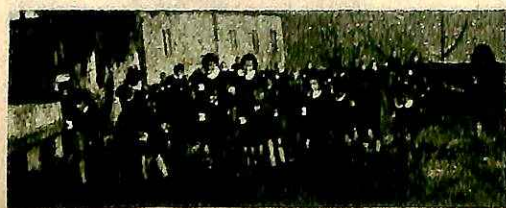

Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Θηλ. Θεσσαλονίκης ἀσκοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.
Juniors of 1st High School for Girls Salonica practicing in First Aid.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Ζακύνθου με δῶρα δια τὴν Παιδιατρικὴν Κλινικὴν τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως.
Juniors of High School Zante with gifts for hospitalised children.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λεπιανῶν Εὐρυτανίας καθαρίζουν τὸ προαίλιον τοῦ Σχολείου των.
Juniors of Elem. School Lepiana Evrytania cleaning their playground.

Ε.Σ.Ν. Δ' Δημ. Σχολ. Κατερίνης με δέματα βοηθείας δια τὸ Δημ. Σχολ. Βροντούς Πιερίας.
Juniors of 4th Elem. School Katerini offering gifts to the pupils of Elem. School Vrontou.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καμαρίτσας Χαλκίδος βοηθοῦντες εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.
Juniors of Elem. School Kamaritsa Chalkis helping in the Red Cross Collection.

Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. Βύρωνος Ζ' Περιφ. Ἀθηνῶν με δέματα δια 2 ἐνδεεῖς γράϊας, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των.
Juniors of 3rd Elem. School, 7th District Athens with gifts for two needy old women whom they have under their protection.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἰσώματος Κιλκίς προσφέρουν καύσιμον ὕλην εἰς πτωχὴν γράϊαν τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Issoma Kilkis offering fuel to a poor old woman.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Ἐλευθερουπόλεως με δέματα δια πτωχὰς οἰκογενεῖας.
Juniors of High School Elephtheroupolis with gifts for needy families.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νίκης Νεστορίου Καστοριάς δεντροφυτεύουν τὴν αἶλὴν τοῦ Σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας.
Juniors of Elem. School Niki Nestorion planting trees.

Ε.Σ.Ν. Α' Γυμ. Θηλέων Πατρῶν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον «Ἀγ. Ἀνδρέας» τῆς πόλεως.
Juniors of 1st High School for Girls Patras with gifts for the Home for the Aged of the town.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Σύμης καθαρίζουν τὸ Γυμναστήριον.
Juniors of the High School Symi cleaning their playground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξάδων με δῶρα δια τοὺς φρουροὺς τῆς Πατρίδος.
Juniors of Elem. School Metaxades with gifts for the Servicemen at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ν. Ἑλβετίας Ζ' Περιφ. Ἀθηνῶν με δέματα δια τὸ Δημ. Σχολ. Πετροχωρίου Μουζακίου Καρδίτσας.
Juniors of 1st Elem. School New Helvetia 7th District Athens with gifts for the Elem. School Petrochori.

Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Χίου με δέματα δι' ἀπόρους συμμαθητὰς των.
Juniors of 8th Elem. School Chios with gifts for needy comrades.

Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολείου Ἐρμούπολεως με δῶρα δια πτωχὰς οἰκογενεῖας.
Juniors of 3rd Elem. School Ermoupolis with gifts for needy families.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Αἰγίου με δῶρα δια τὸ Γηροκομεῖον καὶ τὸ Γεν. Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως.
Juniors of 2nd Elem. School Aeghion with gifts for the Home for the Aged and the General Hospital of the town.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΣΤΕΛΙΟΥ Κ. ΓΑΛΑΝΗ,
Γιατρού Ε. Ε. Σ.

Το άρθρον αυτό απευθύνεται στα μεγαλύτερα παιδιά. Ο σκοπός του είναι να καταστήση σαφές, ότι η υπό της εκπαιδεύσεως καλλιεργουμένη εγκεφαλική λειτουργία του παιδιού, είναι κάτι το όποιον βραδέως ώριμάζει. Ακολουθεί την βιολογικήν ώριμανσιν της εγκεφαλικής ούσιας, η οποία ευρίσκεται εις στενών συσχετισμών με την ώριμανσιν του υπολοίπου οργανισμού. Η ώριμανσις αυτή εξακολουθεί και εις τας μετα την σχολικήν ηλικίαν ανθρωπίνας περιόδους αναπτύξεως, με ελαφρώς τροποποιημένην μορφήν.

Η εκπαίδευσις — φρονεί η σύγχρονος Ιατρική — έχει πολλά να ώφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἀκριβή προσαρμογήν της, εις τὰς φάσεις ώριμωσεως της εγκεφαλικής λειτουργίας, τοῦ μέσου φυσιολογικοῦ παιδιοῦ.

Ο νέος επίσης, ο οποίος αρχίζει να αντιλαμβάνεται τί συνέβη εις αὐτὸν κατὰ τὴν διαδρομήν της προσφάτου σχολικῆς τῆς ηλικίας, πολλά θὰ κρατήσῃ ὑπὸ σημείωσιν διὰ τὸ μέλλον, ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας του. Τοῦτο ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν πρὸς προσταςίαν τῆς παιδικῆς ηλικίας ἐκδηλώσεων.

Διὰ νὰ ἐπωασθῇ τὸ παιδί, ὥστε νὰ ἐκκολαφθῇ ὁ ὥριμος ἐνήλις, κατὰ τὴν ἀρχικὴν φάσιν τῆς ἐξελιξέως του, ἀπὸ τοῦ Του ἔτους τῆς ηλικίας του, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς κάθε περίδον τῆς υπάρξεώς του, ἐπιμεταίρει η ἐκπαίδευσις.

Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἕνα ἄτομον, συμβάλλουσα εἰς τὴν ὁλοκληρώσιν του, ἄνευ κωλυμάτων καὶ προσκρούσεων.

Ἀναπτύσσει εἰς αὐτό, ἐπὶ τὰ βελτίω — τὰς ἐσωτερικὰς προσπάθειας του καὶ ἐναρμονίει εἰς αὐτὰς σκοπὸς ἰδιότητος καὶ ὁρᾶς κατευθύνσεις.

Ο διπλοῦς αὐτὸς σκοπός, ἡ κοινωνικὴ προσαρμογὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητος ἀποτελοῦν τὰ ἀντικείμενα τῆς συγχρόνου παιδείας. Ἡ σύγχρονος Ιατρικὴ φρονεῖ, ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς παιδείας θὰ ἐπιτυγχάνοντο καλλίτερον καὶ πρὸ πάντων εὐχερέστερον διὰ τροποποιήσεως τῶν ἐκάστοτε μεθόδων της, ἐν στενῶ συσχετισμῶ πρὸς τὴν ἐγκεφαλικὴν ὥριμανσιν τοῦ παιδιοῦ, πρὸς τὴν διανοητικὴν του δηλαδὴ ηλικίαν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν μορφήν τοῦ χαρακτῆρος του. Προκειμένου πάντοτε περὶ φυσιολογικοῦ παιδιοῦ.

Εἰς τὴν ηλικίαν ἀπὸ 7 ἕως 10 ἐτῶν, τὸ παιδί καθίσταται ἱκανὸν νὰ συνδυάζῃ τὰς προτάσεις του καὶ νὰ τακτοποιῇ τὸ λεκτικὸν ὕψος του. Ἐξακολουθεῖ νὰ τοποθετῇ ἀνεπικαίρως τὰ μόρια τοῦ λόγου, προθέσεις, συνδέσμους κλπ., ἀλλὰ ἡ διάκρισις μεταξὺ αὐτῶν αὐξάνεται συνεχῶς. Εἰς τὴν ηλικίαν τῶν 9 ἐτῶν γίνεται ἀντιληπτόν, ὅτι δύναται νὰ σχηματίσῃ κατόπιν γενικώτερον κανόνα ἀπὸ ἐπὶ μέρους παραδείγματα.

Ἡ λογικὴ ἀνατέλλει.

Ταυτοχρόνως καθίσταται ἱκανὸν διὰ περισσότερον παρατεταμένην προσοχήν. Ἡ μνήμη δύναται νὰ ἀσκήται περισσότερον ἐπωφελῶς. Ὁ ρόλος της καθίσταται οὐσιώδης, διὰ νὰ αὐξηθῇ καὶ συντηρηθῇ ἡ γνῶσις. Ἡ κρίσις σχηματίζεται καὶ ἀσκεῖται διαδοχικῶς, ἐπὶ γεγονότων καὶ ἐννοιῶν, ὁλὸν πολυαριθμοτέρων καὶ περισσότερον πολυπλόκων.

Ἡ κλίσις πρὸς τὸν μῦθον καὶ τὴν προσποίησιν παραμένει ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ θῆλυ. Τὰ ἄρρενα τῶν 8 καὶ 9 ἐτῶν ἀντιθέτως δὲν μυθοπλαθοῦν πλέον. Ζητοῦν νὰ κατασκευάσουν ἡ νὰ ἐπιβληθοῦν.

Παρά ταῦτα ἡ ὥριμανσις εἰναι εἰσέτι λίαν νετρία. Ἡ ἀλλαγὴ δὲν εἶναι βαθεῖα. Ἡ ἐγωκεντρικὴ ἀντίληψις καὶ πρακτικὴ, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ παιδί περὶ τὸν κόσμον, δὲν μεταβάλλεται. Γνωρίζει καὶ μανθάνει τὰ πράγματα μετὰ τὴν σειράν χρησιμότητος διὰ τὸ ὁτιότιον του καὶ δὲν εἶναι δεκτικὸν γενικωτέρων ἢ ἀφηρημένων ἐννοιῶν. Εἶναι κατὰ τὴν ὁρίαν εἰς τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸ συγκεκριμένον, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ διδάσκαται. Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ εὐρίσκειται ἡ πηγὴ πολλῶν σφαλμάτων, ἰδιαίτερος ὅσον ἀφορᾷ τὰ μαθηματικά, θέματος γενικωτέρου προσφάτου ἐνδιαφέροντος.

Ἡ μελέτῃ τῆς ἐγκεφαλικῆς ὥριμωσεως, ἡ πλέον λεπτὴ καὶ προηγμένη, δέον νὰ ἐπιστρατευθῇ, διὰ νὰ καθορισθῇ διὰ τὸν ἑλληνόπαιδα ἡ ηλικία, κατὰ τὴν ὁποῖαν αἱ βασικαὶ ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαὶ ἐννοιαὶ (ὄγκος, ἐπιφάνεια, μᾶζα, μονάδες κ.λπ.) πρέπει νὰ εἰσαχθοῦν πρὸς διδασκαλίαν. Ἰδιαίτερος δὲ πρέπει νὰ μελετηθῇ ὁ τρόπος τῆς προσφορᾶς τῶν εἰς τὴν παιδικὴν ἀντίληψιν πρὸς σύλληψιν.

Μεταξὺ 10 καὶ 12 ἐτῶν ὁ συλλογισμὸς καθίσταται ταυτοχρόνως ἐπαγωγικὸς καὶ ἀπαγωγικὸς. Ἡ σύνταξις μιᾶς ἐπιστολῆς ἢ ἐκθέσεως προσεγγίζει τὸ ὕψος τοῦ ἐνήλικος. Ἡ λογικὴ σκέψις διαδέχεται τὴν προλογικὴν.

Ἡ ηλικία αὕτη — καὶ οὐχὶ ἡ πρὸ τῶν 12 ἐτῶν — εἶναι — κατὰ μέσον ὅρον — ὁ χρόνος, καθ' ὃν καθίσταται δυνατόν νὰ καθορισθῇ μία ἀφηρημένη ἰδέα (χάρις, δικαιοσύνη), ἀπὸ τὸ παιδί.

Διὰ νὰ καταστῇ ἱκανὴ ἡ ἐγκεφαλικὴ οὐσία πρὸς καθορισμὸν καὶ μετρίου βαθμοῦ ἐπεξεργασίαν τῶν ἀφηρημένων ἐννοιῶν ἀπαιτοῦνται 4-5 ἔτη, βραδείας καλλιεργείας. Ἡ γλῶσσα — καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ ἰδιαίτερος ἢ προσοχή — παίζει τὸν κύριον ρόλον. Ἡ λέξις χρησιμεύει κατ' ἀρχὴν πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ἀντικειμένων. Ἀργότερον προσδιορίζει τὴν παράστασιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Εἰς τὸ μέλλον θὰ προσδιορίσῃ αὐτὴν ἀκριβῆ ἀνάμνησιν μιᾶς ἐικόνας, πλέον ἀπομακρυσμένης καὶ φευγαλέας, καὶ τέλος τῆς ἰδίας αὐτῆς κατ' αὐτὴν (Bergson).

Οὕτω ἀνεπαισθήτως καὶ ἄνευ σφῶν ὁρίων, ἡ νοημοσύνη ἀνυψοῦται — ἀκολουθοῦσα τὴν ἐγκεφαλικὴν ὥριμανσιν — ἀπὸ τὰς πρώτας διὰ τῶν αἰσθήσεων ἀντιλήψεις καὶ καλλιεργουμένη ἐξικνεῖται

εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν θεωρίαν.

Ὅπως τὸ μικρὸ παιδί παίζει μετὰ ἀντικείμενα, ὁ ἐφηβος ἀκροβατεῖ μετὰ τὰς ἰδέας. Τὰ πράγματα ἐγένονσαν τὰς ἰδέας καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ ἰδέαι κατέστησαν πράγματα. Ἡ γεφύρωσις τοῦ χάσματος τούτου πρέπει νὰ μὴ διαφεύγῃ τοὺς σκοποὺς τῆς παιδείας. Ὁ κίνδυνος ἐγκτεται εἰς τὴν ἐμφυτον ἤδη διάθεσιν τοῦ ἐφήβου νὰ χρησιμοποιοῖ τὰς ἰδέας χωρὶς νὰ τὰς φέρῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὰ πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέρχονται.

Μετὰ πάροδον 2 εἰσέτι ἐτῶν ἀναπτύσσονται ἡ αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτοανάλυσις. «Μετὰ τὰς ἰδέας — δίκην κλειδῶν — ἀνὰ χεῖρας — ἀνοίγει ὁ νέος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς νοήσεως — τὴν ὁποίαν ἔως τῆς στιγμῆς ἐθεώρει ἐκ τῶν ἔσω — ὅλον τὸν ἐσωτερικὸν του κόσμον — τὸ θέαμα τῶν ἰδικῶν του ἐνεργειῶν» (Bergson).

Μετὰ τὸ 15ον ἔτος, ἐπακολουθεῖ ἡ «παθητικὴ ἀναστάτωση» τῆς ἡβης. Ἡ πολυαδενικὴ ὥριμανσις, ἡ ζωικὴ ὁρμή, τὴν ὁποίαν ὑπεγείρει ἡ ἐριστικὴ διάθεσις, ἡ ἐπιθετικὴ ἀλλ' ἀσταθὴς, τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ — ἰδιαίτερος εἰς τὰ ἄρρενα καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὰ θῆλα — θέτει σημαντικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν λεπτόν, εὐγενὴ καὶ ἐμπειρον χειρισμὸν. Παρά ταῦτα, μία ὀργάνωσις βαυτέρτα, μία ἀνακατάταξις τῶν κτηθεισῶν ἰδεῶν συμβαίνει. Αἱ ἐννοιαὶ καὶ αἱ ἰδέαι ἐυρύνονται καὶ διακριβοῦνται. Βραδύτερον — ἢ περαιτέρω ἐγκεφαλικὴ ὥριμανσις — ἐν ἐπαφῇ οὐχὶ πλέον μετὰ τὴν σχολικὴν παιδείαν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τὴν ζωὴν, θὰ προκαλέσῃ νέον καὶ ἀκατάπαντον ἀνασχηματισμὸν τῶν ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι χρώνυνται μετὰ ἰδίων δι' ἕνα ἕκαστον χρώμα.

Ὁ μέγας σκοπὸς τῆς
μορφώσεως δὲν εἶναι αἱ
γνώσεις, ἀλλὰ ἡ δρᾶσις.

Herbert Spenser

Ἡ σημασία τῆς ζωῆς δὲν
εἶναι νὰ κυριαρχῇ κανεῖς,
ἀλλὰ νὰ ὑπηρετῇ.

Kerschenshteiner

B. ΧΑΡΩΝΙΤΗ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

—Στῆς Πατρίδας τῇ γιορτῇ
λάμπει τὸ Σχολεῖό μας
καὶ γιορτάζει ὁλόκληρο
τ' ὁμορφο χωριό μας.

—Στῆς Πατρίδας τῇ γιορτῇ
βλέπω τὴ σημαία
ὁμορφή, περήφανη
γαλανὴ καὶ ὡραία.

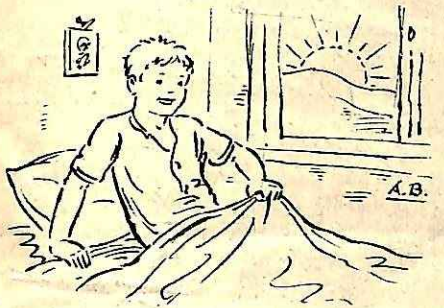
—Στῆς Πατρίδας τῇ γιορτῇ
νοιῶθω παλληκάρι
περπατῶ περήφανα
τραγουδῶ με χάρη.

ΠΑΝΑΓΗΣ Ὁ ἈΡΧΗΓΟΣ

Κ. Α. ΚΟΛΟΒΟΥ, Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων

Τὸ ὁμορφο χωριό τους ἦταν
χτισμένο στὴν πλαγιά ἑνὸς πευκό-
φυτου λόφου. Τὸ σπίτι τους βρι-
σκόταν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ χω-
ριοῦ, τριγυρισμένο ἀπὸ ἕνα μεγά-
λο λειβάδι. Ἐκεῖ ζοῦσαν χειμῶνα-
καλοκαίρι ὁ Παναγῆς, ἡ Κατερίνα
καὶ ὁ Ἐκτορας. Δώδεκα χρόνων τὸ
ἀγοράκι, δέκα τὸ κοριτσάκι καὶ
τριῶν μόνο τὸ σκυλί. Ὅταν τελεί-
ωνε τὸ σχολεῖο καὶ ἀφοῦ ἐτοιμάζαν
τὰ μαθήματα τῆς ἄλλης ἡμέρας,
ἀρχίζαν καὶ οἱ τρεῖς τὰ παιγνίδια.
Ἐτρεχαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ γέμιζαν
τὰ λειβάδια ἀπὸ ἐξφωνητά, γαυ-
γίσματα καὶ γέλια.

Τὸ χωριό τους βρισκόταν μιὰ
ῶρα μετ' αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν πρω-

Πεταγόταν ἀπ' τὸ κρεβάτι του.

τεύουσα. Ὁ ἥλιος, καθὼς ξεπρό-
βαλλε κάθε πρωί, ἔριχνε τὶς πρώ-
τες του ἀκτίνες στὸ δωμάτιο τοῦ
Παναγῆ. Σὰν νὰ ἦταν αὐτὸ τὸ
ἐγερτήριο, ὁ μικρὸς πεταγόταν ἀπὸ
τὸ κρεβάτι του καὶ στὴ στιγμὴ
βρισκόταν στὸ λειβάδι μετὰ τὸν πι-
στό του φίλο, τὸν Ἐκτορα. Σὲ λίγο
ἐρχόταν καὶ ἡ Κατερίνα. Ἀπὸ τὰ
ἄλλα σπῆτια τοῦ χωριοῦ ἐβγαῖναν
σιγά-σιγά καὶ ἄλλα παιδιά. Ἦταν
καλοκαίρι πιά καὶ εἶχαν ἐρθεῖ
στὸ χωριὸ πολλὲς οἰκογένειες ἀπὸ
τὴν πρωτεύουσα νὰ παραθερίσουν.
Ὅλος αὐτὸς ὁ χαρούμενος παι-
δόκοσμος κύκλωνε τὸν Παναγῆ,
τὸν ἀρχηγὸ ὅπως τὸν ἔλεγαν, καὶ
ἀρχίζαν τὶς ἐρωτήσεις:

—Ποῦ θὰ πάμε σήμερα, ἀρ-
χηγέ;

—Πάρτε ὅλοι τὰ καλάμια σας

καὶ πάμε γιὰ ψάρεμα στὴ λίμνη.

Κι ὁ μικρὸς, ξένοιαστος στρα-
τός, μετὰ μικρὲς βέργες στὰ χέρια,
ἀντὶ γιὰ ἀγκίστρια, ξεκινοῦσε.

—Ποῦ εἶναι ὁ ὑπαρχηγός, φώ-
ναζε ξαφνικά ὁ μικρὸς Παναγῆς.

Ἐνα γελαστό, ξανθόμαλλο
ἀγόρι, ὡς δέκα χρόνων, ὁ Νί-
κος, ὁ γιὸς τοῦ κηπουροῦ, ἔ-
κανε τὸ σχῆμα μπροστὰ στὸν
ἀρχηγό.

—Ἀρχηγέ, εἶμαι παρὼν,
διατάξατε.

—Ἐμπρός, ἐτοιμάσου καὶ
μεταβολή. Θὰ πάμε στὸ δά-
σος γιὰ κυνήγι.

Τώρα οἱ μικρὲς βέργες γί-
νονταν μετὰ τὴ φαντασία τους
τόξα καὶ σφενδόδες καὶ τὰ
παιδιά σκορποῦσαν στὸ μι-
κρὸ πευκόδασος, σὰν ἀρχατοὶ
πολεμιστὲς.

Ὁ Νίκος καὶ ἡ Κατερίνα,
ποῦ εἶχαν τὴν ἴδια ηλικία, πα-
ράβαιναν τότε στὸ τρέξιμο καὶ ὁ
ἀκούραστος Ἐκτορας τοὺς ἀκολου-
θοῦσε.

Καὶ μιὰ μέρα, καθὼς τὰ δυὸ
παιδιά ἔτρεχαν ποῖο θὰ ξεπεράσῃ
τὸ ἄλλο, εἶνε κατὶ ἀναπάντεχο.

Ὁ μικρὸς Νίκος παραπάτησε καὶ
ἐπεσε ἀπὸ ἕνα ὕψωματάκι. Τὰ παι-
διά χλωμάσαν καὶ ἔστεκαν σαστι-
σμένα. Δοκίμασαν νὰ τὸν βοηθή-
σουν μὰ ἐκεῖνος βογγοῦσε ἀπὸ τὸν
πόνο καὶ δὲν ἤθελε. Τὸ σκυλί
ἔτρεξε γαυγίζοντας στὸ κτήμα. Ὁ
πατέρας τοῦ Νίκου, καὶ ὁ κ. Ἀν-
δρέας, ὁ πατέρας τοῦ Παναγῆ, κα-
τάλαβαν ἀπὸ τὰ δυνατὰ καὶ ἀνήσυ-

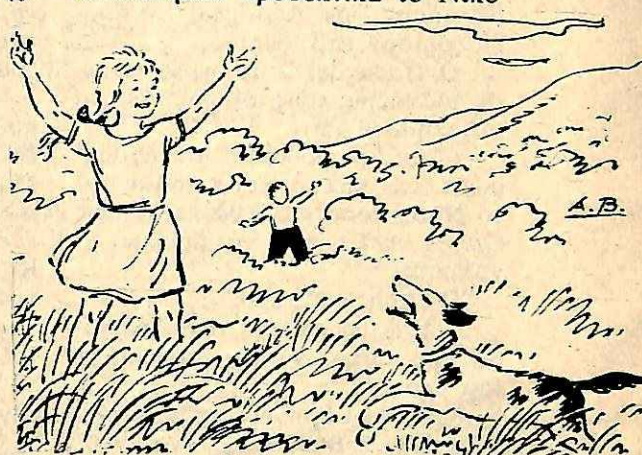

Ἀρχηγέ, διατάξετε!!

χα γαυγίσματα τοῦ Ἐκτορα πὼς
κάτι εἶχε συμβῇ στὰ παιδιά.

Σὲ λίγο γύριζαν ὅλοι μαζί μετὰ
τὸ Νίκο στὴν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα
του μετὰ τὸ πόδι σπασμένο.

Ὁ πατέρας τοῦ Ἀρη, ἑνὸς ἀγο-
ριοῦ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, ποῦ
ἦταν γιατρός, ἔτρεξε ἀμέσως καὶ
ἔδωσε πρόχειρα τὸ σπασμένο πόδι
τοῦ Νίκου. Μετὰ εἰδοποίησε μετὰ
τὸ τηλέφωνο καὶ σὲ λίγο ἦρθε ἕνα
αὐτοκίνητο τῶν Πρώτων Βοηθειῶν.
Οἱ νοσοκόμοι, μετὰ τὸν Ἐρυθρὸ
Σταυρὸ στὴν ἀσπρὴ μπλούζα τους,
τοποθέτησαν προσεκτικὰ τὸ Νίκο

Ξεφωνητά, γαυγίσματα καὶ γέλια.

στὸ φορεῖο καὶ τὸν μετέφεραν στὸ
Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Φαντάζεστε τὴ χαρὰ του!

Τώρα ὁ Νίκος ἦταν στὸ κρε-
βάτι ἀκίνητος μετὰ τὸ πόδι στὸ γύψο.
Ἐπρεπε νὰ μείνῃ ἐστὶ ἀρκετὸ καιρὸ.
Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, τὰ παι-
γνίδια λιγόστεψαν. Τὰ παιδιά εἶχαν
χάσει τὸ κέφι τους καὶ ὅλο, γιὰ τὸ
Νίκο συζητοῦσαν. Κάθε ἀπόγευμα
περίμεναν τὸ λεωφορεῖο νὰ μάθουν
νέα γιὰ τὸ φίλο τους ἀπὸ τὸν πα-
τέρα τοῦ Ἀρη, ποῦ ἐργαζόταν στὸ
ἴδιο νοσοκομεῖο.

—Ὁ φίλος σας θὰ μείνῃ ἀρκε-

τό καιρό στο νοσοκομείο. Μά κι όταν σπάσουν τὸ γύψο, δὲν θὰ μπορῇ νὰ σᾶς συντροφεύῃ στὰ παιγνίδια σας ἀμέσως. Θὰ τοῦ κάμουν ἡλεκτροθεραπεία τρεῖς ὥς τέσσερις ἐβδομάδες καὶ θὰ κινῆται πολὺ λίγο. Ἴσως χρειασθῇ κι ἑναεῖδικό ἀμαξάκι τὸν πρῶτο καιρό.

Τὰ δυὸ ἀδέρφια καὶ δυὸ τρία ἀκόμα παιδιά, παρακάλεσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Νίκο στὸ Νοσοκομεῖο.

Τὴν ἄλλη μέρα, κουβαλώντας παιγνίδια καὶ γλυκίσματα, μπῆκαν στὸ θάλαμο τοῦ Νίκου, ποὺ τὰ δέχτηκε γεμάτος συγκίνησι. Κουβέντιασαν ὥρα πολλή καὶ τὸ βράδυ γύρισαν στὸ χωριό.

Ὁ Παναγῆς, ὁ ἀρχηγός, κάλεσε μιὰ μέρα τοὺς φίλους του νὰ συζητήσουν κάτι.

— Ἄν μπορούσαμε νὰ αγοράσωμε ἕνα παλὸ καρροτσάκι γιὰ τὸ Νίκο, πόσο καλὰ θὰ ἦταν, τοὺς ἔλεγε. Ἀλλὰ ποὺ νὰ βροῦμε τὰ χρήματα;

Ὁ Ἄρης τοὺς εἶπε:

— Ἐγὼ θὰ σπάσω τὸν κουμπάρᾱ μου. Ἴσως νὰ ἔχῃ πάνω ἀπὸ 150 δραχμές.

— Κι ἐγὼ ἔχω ὥς πενήντα δραχμές, εἶπε ὁ Βασιλάκης, ἕνα ἀγόρι ὥς ἔντεκα χρόνων, ποὺ ὁ πατέρας του ἦταν ἔμπορος.

— Ἐγὼ δὲν ἔχω χρήματα, εἶπε ὁ Παναγῆς. Ὅμως ἔχω ἕνα ὀλοκαίνουρι καπέλλο, δῶρο τοῦ θείου μου, ἕνα χαρτοφύλακα πέτσινο, μιὰ ὠραία κασετίνα καὶ τέσσερα βιβλία μὲ εἰκόνες. Τὰ πουλάω μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.

— Σταθῆτε, θὰ δώσω κι ἐγὼ τὴν καινούργια μου κούκλα, εἶπε ἡ Κατερίνα.

— Τὴν Ντόλλυ! φώναξε ὁ ἀδερφός της. Μὰ ἐσὺ τρελλαίνεσαι γι' αὐτή. Δὲν εἶναι σωστό, Κατερίνα, νὰ δώσης τὴν κούκλα σου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 5)

ρισσότερα κράτη τῆς Γῆς καὶ ἱδρυσαν τὸν Ὁργανισμό Ἑνωμένων Ἑθνῶν (Ο.Η.Ε.), τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι νὰ λύνη τίς διαφορές, ποὺ δημιουργοῦνται μεταξύ τῶν διαφόρων κρατῶν, μὲ εἰρηνικὸ τρόπο καὶ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ πόλεμοι, οἱ ὁποῖοι τόσες καταστροφές προξενοῦν στὴν ἀνθρωπότητα.

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

— Καὶ μήπως δὲν τρελλαίνεσαι ἐσὺ γιὰ τὸ πλατύγυρο καπέλλο σου; Κι ὅμως τὸ δίνεις γιὰ χατήρι τοῦ Νίκου. Τὸ ἴδιο θὰ κάνω κι ἐγώ. Θυσία εἶναι, λέει ὁ πατέρας, νὰ δίνῃ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο ὅ,τι ἀγαπᾷ περισσότερο.

Σὲ λίγες ἡμέρες τὰ τέσσερα παιδιά ξεκίνησαν κρυφὰ γιὰ τὴν πρωτεύουσα. Ρώτησαν ποῦ εἶναι τὰ παλαιοπωλεῖα καὶ τράβηξαν πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Στὰ παλαιοπωλεῖα ἐγίνε ὁλόκληρο πανηγύρι. Βρῆκαν ἕνα παλὸ ἀναπηρικό ἀμαξάκι, ἀρκετὰ φτηνὸ, μὰ ὥστόσο τὰ πράγματα τῶν παιδιῶν, μαζί μὲ τίς διακόσιες δραχμές, δὲν ἦταν ἀρκετὰ.

— Μόνο τὸ καπέλλο καὶ ἡ κούκλα ἀξίζουν κάτι κι αὐτὰ μόνο θὰ κρατήσω, εἶπε ὁ παλαιοπώλης. Μὰ ἂν ἀληθινὰ θέλετε τὸ ἀμαξάκι, τότε θὰ μοῦ δώση τὸ κοριτσάκι κι αὐτὸ, ποὺ κρέμεται στὸ λαμό του. Κι ἔδειξε τὸ σταυρὸ μὲ τὰ διαμαντάκια, ποὺ εἶχε ἡ Κατερίνα.

— Ποτέ, εἶπε ὁ Ἄρης, ὁ γιὸς τοῦ γιατροῦ. Αὐτὸ δὲν γίνεται.

Ὅμως ἡ Κατερίνα ἔκλαιγε, ἐπιμένοντας νὰ τὸν πουλήσῃ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Ἄρης εἶπε στὰ παιδιά νὰ τὸν περιμένουν καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ παλαιοπωλεῖο.

Δὲν πέρασε πολλή ὥρα καὶ τὰ παιδιά βλέπουν τὸν Ἄρη μὲ τὸν πατέρα του.

— Τί κάνετε ἐδῶ, παιδιά; ρώτησε εὐγενικὰ ὁ γιατρός.

Κι ὅταν ὁ Ἄρης τοῦ ἐξήγησε τώρα γιὰ ποῖον σκοπὸ τὸν κάλεσε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο νὰ ἔρθῃ, τοὺς εἶπε:

— Ὅσο κι ἂν ἦταν δικά σας αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ χρήματα, ἔπρεπε νὰ ρωτήσετε τοὺς γονεῖς σας. Θέλατε νὰ προσφέρετε ἕνα πολύτιμο δῶρο στὸ φίλο σας, δὲ λέω, μὰ καλὸ θὰ ἦταν νὰ ξέραμε κι ἐμεῖς, συνέχισε ὁ γιατρός μὲ συγκινημένη φωνή. Κι ὁ παλαιοπώλης ἀκόμη συγκινήθηκε καὶ δέχτηκε νὰ δώσῃ τὸ ἀμαξάκι σὲ καλύτερη τιμή.

Ὁ πατέρας τοῦ Ἄρη πλήρωσε ἀμέσως τὸ ἀμαξάκι κι ἡ χαρούμενη παρέα ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό. Ὁ Παναγῆς φόρεσε τὸ πλατύγυρο καπέλλο του κι ἡ Κατερίνα χόρευε τὴν ὁμορφὴ κούκλα της.

Οἱ γιατροὶ στὸ νοσοκομεῖο ἔσπασαν σὲ λίγες μέρες τὸ γύψο κι ὁ Νίκος ξαναγύρισε τώρα κον-

τὰ στοὺς φίλους του. Δὲν μπορούσε νὰ περπατήσῃ ὅπως πρῶτα, μὰ φαντάζεσθε τὴ χαρὰ του, ὅταν ὁ Παναγῆς—ὁ ἀρχηγός—καὶ τ' ἄλλα παιδιά τοῦ χάρισαν τὸ ἀμαξάκι.

— ὦ! αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ δὲν τὸ φανταζόμουν, τοὺς εἶπε ὁ Νίκος, δακρυσμένος. Σὲ λίγες ἡμέρες θὰ εἶμαι καὶ πάλι στίς διαταγές σου, ἀρχηγέ!

Τὰ παιδιά συγκινημένα φίλησαν τὸ Νίκο καὶ γύρισαν στὰ σπίτια τους. Ἐνοιώθαν τὴ καρδιάν τους ζεστὴ κι ἀνάλαφρη καὶ τοὺς ἐρχόταν νὰ ξεφωνίσουν ἀπὸ χαρὰ.

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

ΔΙΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 11)

σιν τῆς τηλεοράσεως τὰ κύματα δὲν δύνανται νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἰονόσφαιραν* ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ βραχεῖα Ἑρτζιανὰ κύματα. Ὁ μόνος τρόπος μεταβιβάσεως τηλεοπτικῶν εἰκόνων ἀπὸ ἡπείρου εἰς ἡπείρον εἶναι ὁ διὰ τῶν δορυφόρων.

Ὁ «Τέλσταρ» ἀποτελεῖ ἕνα δορυφόρον αὐτοῦ τοῦ τύπου. Ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς ἰστούς, τοὺς ἐγκατεστημένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ ἐν λόγῳ δορυφόρος συλλαμβάνει σήματα τηλεοράσεως ἢ ἄλλου εἶδους μέσου ἐπικοινωνίας, ὑπὸ μορφήν μικροκυμάτων, τὰ πολλαπλασιάζει δισεκατομμύρια φορές καὶ κατόπιν τὰ ἀναμεταδίδει εἰς σταθμοὺς λήψεως, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων μιλίων ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μεταδόσεως.

* Ἰονόσφαιρα: Στρώσις ἀέρος ἡλεκτρισμένης εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν. Ἡ ἰονόσφαιρα εὐρίσκεται εἰς ὕψος ποικίλον, ὁπὲρ κυμαίνεται μεταξὺ 30 ἕως 500 χιλιομέτρων, ἐνίοτε καὶ περισσότερο, ὑπεράνω τῆς Ἀτμοσφαιράς. Δηλ. ὑπεράνω τῆς Γῆς εὐρίσκεται ἡ Ἀτμόσφαιρα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ Ἰονόσφαιρα. Ἐνῶ ἡ Ἀτμόσφαιρα δὲν εἶναι ἡλεκτρισμένη (ἰονισμένη) ἡ Ἰονόσφαιρα εἶναι ἐντόνως καὶ δὴ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν αὐξανομένης τῆς ἀποστάσεώς της ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαῖραν. Ὁ ἰονισμὸς τῆς ἰονόσφαιρας προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ὑπεριώδη ἀκτινοβολίαν, προσερχομένην ἐκ τοῦ Ἥλιου.

(Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐγράφη μὲ βάσιν τὸ δημοσίευμα τοῦ μηχανικοῦ Οὐύλιαμ Λῶρενς εἰς τοὺς Τάιμς τῆς Ν. Ὑόρκης).

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

«Σπαρτός» εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς λαϊκὲς ὀνομασίες τοῦ Ὀκτωβρίου. Γιατί ὁ μήνας, ποὺ ἀνοίγουν τὰ σχολεῖα εἶναι ὁ μήνας τῆς σπορᾶς γιὰ τοὺς ἀγρότες μας. Στὰ περισσότερα μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ὀκτώβριο σπέρνουν τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, τὴ βρώμη καὶ τ' ἄλλα δημητριακά, τὰ ὁσπρία, τὸ τριφύλλι κλπ. «Ὀχτώβρης καὶ δὲν ἔσπειρες, ὄχτῳ σωροὺς δὲν ἔκαμες!» λέει ἡ γνωστὴ παροιμία.

Τὸ σιτάρι εἶναι βέβαια τὸ πιὸ σημαντικὸ ἀπ' ὅλα τὰ σπαρτά γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἔθιμα τῆς σπορᾶς ἀφοροῦν κυρίως τὸ σιτάρι, κι εἶναι πάρα πολλὰ, ἕνα μεγάλο καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον κεφάλαιο τῆς ἐλληνικῆς λαογραφίας* ἃς τὸ ξεφυλλίσουμε...

Τὸ σύνθημα τῆς σπορᾶς δίνουν τὰ πρωτοβόρξια. Μετὰ τὴν πρώτη, τὴ δεύτερη ἢ, τὸ πολὺ, τὴν τρίτη βροχή, οἱ γεωργοὶ ἀρχίζουν νὰ ἐτοιμάζονται, νὰ «κάνουν τὸ γιουρούσι», ὅπως λένε στὴ Ρούμελη.

Ἡ πρώτη τους δουλειὰ εἶναι νὰ «πιᾶσουν» τὸν σπόρο ἀπὸ τ' «ἀμπάρν» ἢ τὴν «κοφίνα». Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ραντίζουν τὸν γεωργὸ οἱ δικοὶ του μὲ νερὸ καὶ τοῦ λένε: «Ὅπως τρέχει τὸ νερὸ, νὰ τρέχῃ καὶ τὸ βιό». Ἀφ' οὗτου δὲ ὁ γεωργὸς «πιᾶσῃ» τὸ σπόρο, ἡ νοικοκυρὰ δὲν δαυεῖ εἰς τίποτε πιά στοὺς γείτονες—οὔτε ἀλάτι, οὔτε ἀλεύρι, οὔτε φωτιά—γιὰ νὰ μὴ φύγῃ τὸ γούρι ἀπ' τὸ σπίτι...

Ἡ ἀρχὴ τῆς σπορᾶς γίνεται Δευτέρα, Τετάρτη ἢ Παρασκευή, ποτὲ τὴν «Πέφτη»—γιὰ νὰ μὴν «πέσῃ», νὰ μὴ φθάρῃ ὁ σπόρος—οὔτε τὴν Τρίτη.

Στὸ δισάκκι μὲ τὸ σπόρο, ποὺ θὰ πάρῃ μαζί του ὁ γεωργός, ἡ νοικοκυρὰ βάζει μέσα φρούτα καὶ γλυκά, γιὰ νὰ εἶναι γλυκὸς ὁ καιρὸς μέχρι τὴν «ἀποσπορά» καὶ γιὰ νὰ εἶναι κι ἡ σοδεῖα γλυκειά. Βάζουν ἀκόμη μέσα στὸ δισάκκι: κάτι ἀτσαλένιο, γιὰ νὰ «στεριώσῃ» ὁ σπόρος: ἕνα μικρὸ κουλούρι ψημένο στὴ χόβολη κι ἕνα ἀσημένιο νόμισμα, γιὰ τὸ «κακὸ μάτι»· στάχτη τοῦ τζακιού, φυλαγμένη ἀπὸ τίς ἁγίες δώδεκα ἡμέρες ἀπ' τὰ Χριστούγεννα ὥς τὰ Φάτα καί, τέλος, τὸ «βαγιούλι», τὸν ἁγιασμένον σπόρο.

Τὸ «βαγιούλι» εἶναι σπόρος ἀπὸ τὸ χερόβολο τοῦ «σταυροῦ»: στὸ τέλος τοῦ θερισμοῦ, σ' ἕνα τετράγωνο κομμάτι τοῦ χωραφιοῦ, ποὺ εἶχε μένει ἐπίτηδες τελευταῖο, ὁ γεωργὸς θέρισε σταυρατὰ, ἀπὸ τὴ μιὰ γωνιά ὥς τὴν ἄλλη, διὸ χεριές· δεμένα σὲ «σταυρό», τὰ στάχυα αὐτὰ εἶχαν μείνει στὰ εἰκονίσματα μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου, τὴν παραμονὴ τοῦ Σταυροῦ. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ νοικοκυρὰ πῆρε ἀπὸ τὰ εἰκονίσματα τὸ χερόβολο, καθάρισε τὸ σπόρο καὶ τὸν πῆγε ἀνήμερα τοῦ Σταυροῦ στὴν ἐκκλησίαν, ὅπου τὸν εὐλόγησε ὁ παπάς. Τὸ σιτάρι αὐτὸ, ποὺ τὸ λένε «βαγιούλι», ἀνακατεῖται μὲ τὸν

ἄλλο σπόρο, τὴν ἡμέρα ποὺ ἀρχίζει ἡ σπορά.

Ὁ γεωργὸς φεύγει πολὺ νωρὶς ἀπ' τὸ σπίτι, νὰ μὴν τοῦ τύχῃ κανένα κακὸ συναπάντημα. Μόλις φθάσῃ στὸ χωράφι, πρὶν ἀρχίσῃ νὰ σπέρνῃ, παίρνει ἀπ' τὸ δισάκκι τοῦ ἕνα ρόδι· τὸ σκάζει κάτω, πιάνει μερικὰ σπειρίδια, τ' ἀνακατεῖ μὲ λίγο σπόρο στὴν ποδιά του καὶ πετάει τὴ χερὰ μακριά, λέγοντας: «ὦρα καλήμας καὶ καλὰ μερεκέτια»...

Βάζοντας τὸ χέρι του στὸ δισάκκι, γιὰ τὴν πρώτη χερὰ τοῦ σπόρου, ἂν πιᾶσῃ κανένα καρύδι, ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔχει βάλει μέσα ἡ νοικοκυρὰ, τοῦτο θεωρεῖται σὰν πολὺ καλὸς οἰωνός: «Ἐπιάσα «σοῦμπρον»!...», φωνάζει ὁ γεωργός, χαρούμενος. Μὴν τύχῃ ὅμως καὶ δὲν εἶναι γερό τὸ καρύδι: τότε τὸ σημάδι εἶναι κακὸ καὶ καλύτερα τὸ καρύδι νὰ μὴ βρισκόταν...

Δὲν πρέπει νὰ βγῇ καθόλου ἀπὸ τὸ

σπίτι της ἡ νοικοκυρὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἡμέρα. Ἐτσι ἀπατεῖ τὸ ἔθιμο καὶ παλαιότερα ποτὲ δὲν θὰ ἔβλεπε κανεὶς γυναῖκα νὰ σπέρνῃ στὰ χωράφια. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν θερισμό, ἡ σπορά κατὰ τίς ἀγροτικές παραδόσεις μας, εἶναι δουλειὰ μόνο τῶν ἀνδρῶν.

Ἄν ἔλθῃ κανεὶς ξένος στὸ σπίτι, ἡ νοικοκυρὰ θὰ τοῦ προσφέρῃ ρόδια, σταφίδα καὶ γλυκά κι αὐτὸς θὰ τῆς εὐχηθῇ: «Χρόνια πολλά», χίλια κουβέλια καὶ χίλια μόδια».

Τὸ βράδυ, ποὺ θὰ γυρίσῃ ὁ γεωργός, ἡ νοικοκυρὰ τὸν ραίνει μὲ σπειρὰ ροδιοῦ, τὸν ραντίζει μὲ νερὸ γιὰ νὰ βγῇ καρπερὴ ἡ δουλειὰ του. Ἐπάνω σ' αὐτὸ, ἕνας τελευταῖος οἰωνὸς εἶναι τὸ πῶς θὰ σταθῇ τὸ ἄδειο δισάκκι, ποὺ θὰ πετάξῃ ὁ γεωργὸς πίσω του, τελειώνοντας τὸν σπόρο τῆς πρώτης ἡμέρας. Ἄν τὸ δισάκκι πέσῃ μὲ τὸ ἀνοίγμα πρὸς τὰ ἐπάνω, ἡ σπορά θὰ εὐδοκιμήσῃ, ἀλλιῶς ἡ σοδεῖα δὲν θὰ εἶναι καλὴ.

ΤΡΟΤΕ ΠΟΛΛΑ ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Τὰ λαχανικά καὶ τὰ φρούτα, παίζουν μεγάλον ρόλο στὴν υγεία τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ καρποὶ καὶ τὰ λαχανικά περιέχουν κυτταρίνη, βιταμίνες, μεταλλικά ἄλατα καὶ ὀργανικά ὀξέα, ὅπως καὶ ἄλλες οὐσίες, ποὺ εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀνταλλαγῶν τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἡ κυτταρίνη, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια συστατικὰ τῶν φρούτων καὶ τῶν λαχανικῶν. Καὶ ὅμως αὐτὴν τὴν κυτταρίνην παλαιότερα τὴν ἐθεωροῦσαν περιττὴ καὶ κάτι περισσότερο, βλαβερή. Ἐπὶ πλέον ἔκονες νὰ λέγουν ὅτι ἡ τροφή, ποὺ πρέπει νὰ τρῶμε, πρέπει νὰ εἶναι ἐκείνη, ποὺ μπορεῖ νὰ δώσῃ τὰ ὀλιγώτερα ὑπολείμματα καὶ σήμερα ἀκόμη ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἐννοοῦν νὰ καθαρίζουν τὶς ντομάτες. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς κακῆς τακτικῆς ἦταν νὰ λείψῃ ἡ μηχανικὴ πίεσις στὰ τοιχώματα τῶν ἐντέρων καὶ ἀκόμη καὶ οἱ ἀντιτοξικὲς ἰδιότητες, ποὺ εἶχεν ἡ κυτταρίνη καὶ νὰ παρουσιάζωνται οἱ χρόνιες δυσκοιλιότητες καὶ πολλὲς ἄλλες ἀρρώστειες.

Ἀλλὰ νὰ ἦταν μονάχα αὐτὲς οἱ ἀπώλειες, τὸ κακὸ δὲν θὰ ἦταν καὶ τόσο μεγάλο. Μὰ τὸ καθάρισμα, ποὺ νομίζομε ἡμεῖς ὅτι εἶναι σωστό, παίρνει μαζί του καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα χημικὰ στοιχεῖα ὅπως τὰ μεταλλικά ἄλατα.

Τὰ ἀνόργανα ἄλατα, τὰ ὁποῖα περιέχονται στὰ φρούτα καὶ τὰ λαχανικά, ἔχουν μιὰ ἰδιαίτερη σημασία στὴν ἐκκένωσι τῶν ὀξέων, ποὺ παράγονται μὲ τὴν πρωτεΐνη.

Οἱ μεταλλικὲς οὐσίες ἐπίσης σχηματίζουν μιὰ ἀντιστάθμισιν σὲ μιὰ μονόπλευρῃ διατροφή.

Οἱ τελευταῖες δὲ ἐρευνες ἀπέδειξαν καὶ κάτι ἄλλο. Οἱ προστατευτικὲς οὐσίες, ποὺ βρίσκονται μέσα στὰ λαχανικά καὶ τὰ φρούτα, παίζουν μεγάλον ρόλο καὶ στὴν ποσοτικὴ διατροφή. Πειράματα, ποὺ ἔγιναν στὴν Ἰαπωνία, ἔχουν ἀποδείξει, ὅτι οἱ ἀνάγκες σὲ θερμίδες εἶναι μικρότερες σὲ μιὰ διατροφή πλοῦσια σὲ προστατευτικὲς οὐσίες, παρὰ σὲ μιὰ ἐλαττωματικὴ διατροφή σὲ οὐσίες προστατευτικῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο, ἀποτελεῖ ὁλόκληρη ἐπανόστασις στὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς.

Νὰ γιατί πρέπει νὰ τρῶμε ἄφθονα φρούτα καὶ λαχανικά. Προστατεύομε τὸν ὁργανισμό μας ἀπὸ πάρα πολλὰς ἀρρώστειες καὶ ἔτσι μένει ἀπρόσβλητος σὲ κάθε ἀντιξοότητα.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΒΟΔΙ

ΒΑΣΙΛ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
τ. Επιθεωρ. Δημ. Σχολ.

Με χίλιες δυο οικονομίες ο Θανάσης ο Μελιδόνης, που κατοικούσε σε κάποιο χωριό, κατώρθωσε ν' αγοράσει και δεύτερο βόδι. Όταν το έφερε στο φτωχό του σπιτάκι, η γυναίκα του η Άρετούλα, το καμάρωνε ώρες στην αύλη. Τό κοιτάζε απ' έδω, τό κοιτάζε απ' εκεί, δέν έχόρταινε νά τό κοιτάζει.

Κατά τό μεσημέρι, πού ήλθαν από τό σχολείο και τά δυό τους παιδιά, ο Δημητράκης και η Θυμιούλα, έφωναζαν από χαρά και τό έχάιδευαν.

Η Θυμιούλα έτρεξε στο περιβόλι κι έμάζεψε μιá άγκαλιά τριφύλλι και του έδωκε. Ο Δημητράκης πάλι τό έφερε στη βρύση και τό πότισε. Ύστερα τό έκλεισαν στο στάβλο.

Έκει ήταν και ο Κοκκίνης, τό παλιό τους τό βόδι. Τά δυό τετράποδα έκoiτάχθηκαν καλά καλά, κι έσήκωσαν τά ρουθούνια τους κι έμυρσε τό ένα τό άλλο, για νά γνωρισθούν. Έπειτα έκάθισαν πλάϊ πλάϊ και άναχάραζαν την τροφή, πού έβγαζαν από τό στομάχι τους. Χρούπου, χρούπου, άκούονταν ή τροφή, πού άναχάραζαν όλη τη νύχτα.

Τά νοητικά ζώα έγύριζαν και τά μεγάλα μαύρα μάτια τους και κοιτάζε τό ένα τό άλλο. Έκατάλαβαν πώς άπ' έδω και πέρα θα έμεναν στο στάβλο μαζί και μαζί θα πήγαιναν στο χωράφι

και θα ώργωναν σέρνοντας τό αλέτρι ζεμένα στον ίδιο ζυγό.

Μά τό καινούργιο τό βόδι θα έπρεπε νά έχη κι ένα όνομα για νά τό φωνάζουν.

— Έγώ θα του δώσω όνομα, έπτε η γιαγιά. Και άφου σκέφθηκε κάμποση ώρα, τό ώνόμασε Εύτύχη, για νά ευτυχήςη τό σπίτι τους. Όλοι έχάρηκαν με τό πετυχημένο όνομα και πιο πολύ η Θυμιούλα με τό Δημητράκη. Αύτοι δέν έπαναν νά τρέχουν στο περιβόλι και νά φέρουν καθεμέρα τριφύλλι στον Εύτύχη για νά τον δυναμώσουν, γιατί τους φαινονταν πώς ήταν αδύνατος.

Μά κάποιο πρωί, καθώς πήγαν στο στάβλο νά ταΐσουν τον Εύτύχη, άκουσαν τον Κοκκίνη νά βγάξει ένα άγριο μουγγρητό. Ο στάβλος σείστηκε από τό μουγγρητό εκείνο του Κοκκίνη.

Τά παιδιά έφυγαν κατατρομαγμένα. Έφενγαν και κοιτάζαν πίσω τους μήπως τά κυνηγά ο Κοκκίνης. Δέν ήξεραν γιατί ο Κοκκίνης τό έκαμε αυτό. Πρώτη φορά τον άκουσαν νά μουγγρίζει τόσο άγρια.

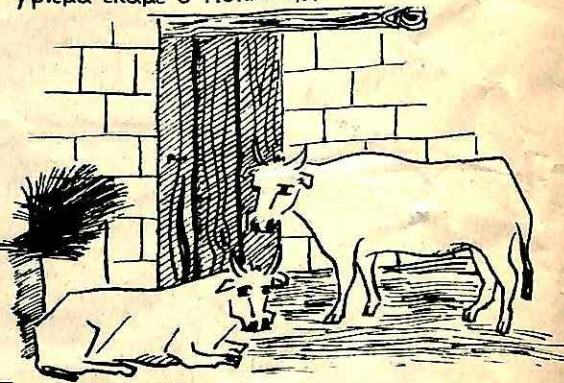
Τό βράδυ, πού ήλθε ο πατέρας η πρώτης τους δουλειά ήταν νά του τό πουν. Έκείνος τους έλυσε την άπορία. Άκούστε τους έπτε: — Ο Κοκκίνης, παιδιά μου, είναι πολύ θυμωμένος μαζί σας. Ζήλεψε, πού περιποιείσθε τον Εύτύχη και του δίνετε τροφή και για τούτο μούγγρισε. Νά προσπαθήσωμε νά τον ήμερέψωμε. Είναι φόβος τό ζώο νά άγριέψη πιο πολύ. Και είναι φόβος τά δυό ζώα νά κτυπηθούν. Για λίγες

ήμέρες μή πλησιάζετε στο στάβλο. Άφήστε νά πηγαίνω μονάχος έγώ.

Και ο Μελιδόνης πήγαινε μόνος και περιποιόταν τά ζώα. Τά χαίδευε, τά ξύστριζε, τους έδινε χορτάρι, βρώμη και τά πότιζε. Όταν πέρασαν αρκετές ήμέρες τότε φώναξε στο στάβλο και τά παιδιά. Τους έπτε κι έφεραν μαζί τους και λίγη ζάχαρι.

Τήν έβαλαν στην παλάμη τους και άπλωσαν νά δώσουν πρώτα στον Κοκκίνη. Άρκετη ώρα τό ζώο έστεκόταν και δέν ήθελε νά τη δεχθή. Έπί τέλους τη δέχθηκε χωρίς νά μουγγρίση. Ύστερα πήγαν και άλλες φορές μόνα τους, ώσπου ο Κοκκίνης ξεθύμωσε.

— Στην περιποίησι των ζώων χρειάζεται, παιδιά μου, προσοχή, έπτε ο πατέρας. Ζηλεύουν σαν τά μικρά παιδιά. Όταν χαϊδεύετε τό ένα, νά χαϊδεύετε και τό άλλο. Όταν δίνετε κάτι στο ένα, νά δίνετε και στο άλλο. Άν κάνετε διάκρισι, ύπάρχει φόβος κι έσως νά μισήσουν και τά ίδια νά μισηθούν μεταξύ τους, νά άγριέψουν και νά κτυπηθούν. Είδατε τί άγρίεμα έκαμε ο Κοκκίνης;

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΜΕΛΙ

Τό μέλι από τις λιχουδιές είναι τις ώραιότερες, αλλά συγχρόνως και τροφή από τις θρεπτικώτερες.

Δύο της σούπας κουταλιές μελιού, καλά παιδάκια, σας ώφελούνε όσο δυό της κότας αύγουλάκια.

Μά κι άλλες χάρες μέσα του τό μέλι άκόμα κλείνει: Τό βράδυ με άνθόνερο ύπνον ώραίο δίνει. Και στη δυσκοιλιότητα, παιδιά μου άγαπημένα, μέλι με φρέσκο βούτυρο πάντα είν' ένα κ' ένα.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Η ΣΠΟΡΑ

Θάρθουν οι μέρες της σποράς, του ζευγολάτη έλπίδα. Βαρύ τό αλέτρι σέρνεται στο βαλτωμένο χώμα, Τά βώδια τ' άρροκίνητα ξυπνά ή μακρυνά βουκέντρα. Κι άνασασεύουν τό ζυγό κι άχνοφουσούν σκουμμένα Στυλώνοντας στις αβλακές καρτερικά τά μάτια, Μάτια μεγάλα δλόμαυρα, γεμάτα καλοσύνη.

Μικρές οι μέρες του Σποριά κι άτέλειωτες οι νύχτες Τον ύπνο δίνουν πληρωμή στον κάματο της μέρας. Μόνη ξενύχτρα καίει ή φωτιά στο ταπεινό καλύβι Κι άπ' της φωτιάς τό φωτερό πλάνημα ο ζευγολάτης Βλέπει όνειρο: στο νιόσπαρτον άγρό βαριά τά στάχυα Νά καρτερούν τό κοφερό δρεπάνι της θερίστρας.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΦΕΡΜΑΝΙ

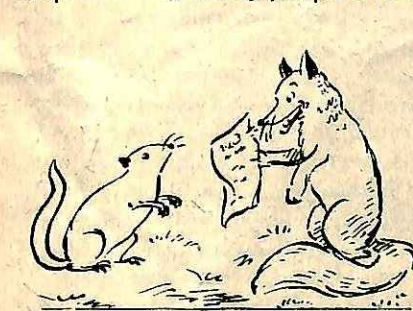
ΓΑ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ

Μιά φορά ή άλεπού, λαίμαργη καθώς είναι πάντα, έπεθύμησε νά φάη σταφύλια. Έτσι όπως τά έβλεπε λαχταριστά μέσα στ' άμπέλια, άλλο δέν σκεπτόταν παρά πώς νά γευθή τον ώραίο καρπό τους. Έλα όμως πού φοβόταν τά χοντρά ρόπαλα των χωρικών και τους σκύλους, πού φύλαγαν τά άμπέλια; Τριγύριζε λοιπόν μέρα νύχτα έξω από τ' άμπέλια και σκεπτόταν ποιο τρόπο νά βρή για νά ίκανοποιήση την επιθυμία της, δίχως νά πάθη κακό.

Ίδιαίτερα είχε στο μάτι ή άλεπού ένα άμπέλι, πού βρισκόταν κοντά στη φωλιά της κι ήταν στην άκρη του βουνού, πριν άπ' τό δάσος. Ο χωρικός, πού τό φύλαγε, στεκόταν με τό τουφέκι στο χέρι κι είχε στο πλευρό του δυό μεγάλα μαντρόσκυλα. Μόνη της νά πλησιάση ή άλεπού, δέν τολμούσε ούτε νά τό σκεφθή. Άπεφάσισε λοιπόν νά καταφύγη στην πονηρία.

Έπηρε μιá κόλλα χαρτί, έγραψε πώς τό άμπέλι είναι δικό της, έβαλε και μιá σφραγίδα από κάτω και πήγε στο δάσος νά μαζέψη κι άλλα ζώα για νά της κάνουν συντροφιά. Για νά τά καταφέρη νά πάνε μαζί της, είχε αποφασίσει νά τους δείχνη και τό φερμάνι της, δηλ. τό χαρτί, όπου είχε γράψει πώς τό άμπέλι ήταν δικό της.

Τό πρώτο ζώο, πού συνήντησε μπροστά της μόλις μπήκε στο δά-

Τό έδειξε στη νυφίτσα

σος, ήταν μιá κοκκινότριχη νυφίτσα.

— «Καλημέρα, κυρά-Νυφίτσα», της έπτε.

— «Καλημέρα κυρά-Άλεπού.

Πού πής από δω;»

— «Γυρεύω συντροφιά, νά πάω νά τρυγήσω τ' άμπέλι π' αγοράσα», άποκρίθηκε ή άλεπού, κι άμέσως έβγαλε κι έδειξε τό φερμάνι. «Έρχεσαι και σ' μαζί μου;»

— «Μετά χαράς», άπήντησε ή νυφίτσα.

Και συνέχισαν μαζί τό δρόμο τους. Παρακάτω συνήντησαν ένα λύκο.

— «Καλημέρα, κουμπάρε», φώναξε ή άλεπού. «Έρχεσαι μαζί μας νά τρυγήσουμε τ' άμπέλι π' αγοράσα;» Κι έβγαλε πάλι κι έδειξε τό φερμάνι.

— «Καλορίζικο, συντέκνισσα», έκανε ο λύκος. «Με χαρά μου νά έλθω μαζί σας.»

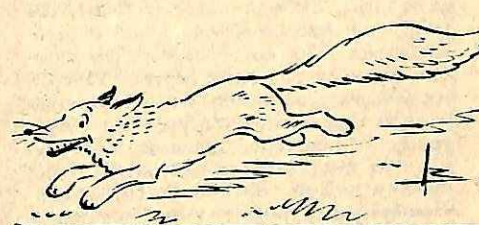
Και μπήκε κι αυτός στην συντροφιά. Ύστερα, κι οι τρεις μαζί,

— Έρχομαι, συντέκνισσα

γύρισαν όλο τό δάσος και πήραν κι άλλα ζώα κοντά τους. Έγιναν μιá μεγάλη συντροφιά και κατά τό σούρουπο ξεκίνησαν για τό άμπέλι της άλεπούς. Με τραγούδια και χαρές μπήκαν μέσα στ' άμπέλι κι άρχισαν νά τρώνε σταφύλια. Σιγά-σιγά πήραν περισσότερο θάρρος κι όπως ή άλεπού τά παρακινούσε διαρκώς, ρίχτηκαν πάνω στα κλήματα κι έτρωγαν φύλλα και σταφύλια με την καρδιά τους. Από την φασαρία πού γινόταν, πήρε είδησι ο νοικοκύρης του άμπελιού ότι κάτι

συμβαίνει, και πετάχτηκε με τό τουφέκι και τους σκύλους μέσα στ' άμπέλι. Τά σκυλιά ξεχύθηκαν πάνω στα ζώα κι ο νοικοκύρης άρχισε νά τά χτυπά με τό τουφέκι. Πρώτη και καλύτερη ή άλεπού άφησε τά σταφύλια και τό βάλε στα πόδια. Από πίσω τ' άλλα ζώα την άκολουθήσαν τρέχοντας. Τά σκυλιά γαυγίζοντας σαν δαιμονισμένα ρίχνονταν πάνω στα ζώα, πού σαστισμένα είχαν τρελλαθή από τον φόβο τους. Έγύρευαν την άλεπού, πού έτρεχε

Πρώτη και καλύτερη τ'όβαλε στα πόδια

μ' όλη τη γρηγοράδα των ποδιών της.

— «Έ, κυρά Μάρω!» φώναζαν της άλεπούς. «Πού πής; Γιατί φεύγεις; Στάσου!... Μή μās αφήνεις. Δείξε τό φερμάνι νά καταλάβουν πώς τό άμπέλι είναι δικό σου. Πές τους ότι εσύ μās έκάλεσες. Γλύτωσέ μας από τούτο τό κακό!...»

Άλλά ή άλεπού όλο κι έτρεχε πιο γρήγορα.

— «Ε! συντέκνισσα», της φωνάζει τότε κι ο λύκος, δείξε τό φερμάνι, γιατί μās πήρες στο λαιμό σου!»

— «Λαιμό μου, ξελαιμό μου, δέν ξέρω τίποτα», άποκρίθηκε άμέσως ή άλεπού. «Μέσα σέ τούτο τό κακό, τη σκόνη και τον κourνιαχτό, ποιος διαβάσει φερμάνια;»

Κι έχάθηκε από μπροστά τους τρυπώνοντας όσο πιο βαθιά μπορούσε μέσα στο δάσος.

Έτσι ή άλεπού ίκανοποίησε την επιθυμία της για τά σταφύλια, κι άφησε τ' άλλα ζώα νά πληρώσουν τη ζημιά.

Γι' αυτό από τότε κανένας πιά δέν της είχε έμπιστοσύνη για νά της κάνη συντροφιά.

Σκεπτόταν ποιο τρόπο νά βρή

Ο ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ιστορία του αγωνίσματος

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Το άγώνισμα του ακοντισμού διεξήχθη για πρώτη φορά στην Ελλάδα κατά τους Πανελληνίους αγώνες του 1906, που ήταν συγχρόνως και οι προκριματικοί των εκτός σειράς Ολυμπιακών αγώνων του έτους εκείνου. Ο πρώτος αθλητής, που νίκησε στον άκοντισμό, ήταν ο Βασ. Παπαγεωργίου της Παναχαϊκής Γυμναστικής Ένώσεως, που είχε ρίξει το άκοντιο σε απόσταση 37 μ. 62. Με την επίδοσι αυτή ο Β. Παπαγεωργίου έγινε συγχρόνως και πρώτος Πανελληνιονίκης του αγωνίσματος. Τον επόμενο χρόνο, δηλαδή το 1907, το ρεκόρ κατερίφθη από τον αθλητή του Πειραιά Σπυρίδου Γ. Γρηγορόπουλου, που έριξε 40 μ. 77 και το 1908 ο Μιχ. Νομικός του Πανελληνίου Γ.Σ. επέτυχε να το βελτιώσει τρεις φορές, την πρώτη σε 42 μ. 53, τη δεύτερη σε 43 μ. 34 και την τρίτη σε 44 μ. 95. Τη δεύτερη φορά ο Νομικός έγινε και Πανελληνιονίκης στους ΣΤ' Πανελληνίους Αγώνες της εποχής εκείνης. Μετά δυο χρόνια, στους Η' Πανελληνίους Αγώνες των Αθηνών, νικήτης ανέδειχθη ο Δ. Κωνσταντέλλος των Φιλάθλων Πειραιώς, με βολήν 45 μ. 98, που κατέρριψε την Έλληνικήν επίδοσιν. Τον επόμενο χρόνο, 1911, Πανελληνιονίκης ανέδειχθη και πάλιν ο Νομικός με 48 μ. 11, ενώ το 1914 ο ίδιος αθλητής ξεπέρασε για πρώτη φορά τα 50 μέτρα στην Ελλάδα με βολήν 50 μ. 30, αναδειχθείς και πάλιν Πανελληνιονίκης. Όπως ήταν φυσικό, η επίδοσις αυτή του Νομικού, λόγω και του μεσολαβήσαντος παγκοσμίου πολέμου, που διέκοψε τας αγωνιστικές εκδηλώσεις, έμεινε ακατάρριπτος επί 11 χρόνια, δηλαδή μέχρι το 1924, που έκανε για πρώτη φορά την εμφάνισή του ο Γ. Ζαχαρόπουλος, που Έθνικου Γ.Σ. Ο αθλητής αυτός, που έγινε η μεγαλύτερη φυσιογνωμία του αγωνίσματος στην Ελλάδα, κατέρριψε για πρώτη φορά το Πανελλήνιο ρεκόρ του άκοντισμού στις 6 Ιουλίου 1924 κατά τους Ολυμπιακούς αγώνες των Παρισίων με βολήν 51 μ. 17. Τον επόμενο χρόνο ο Ζαχαρόπουλος, συναγωνιζόμενος άλλους πρωταθλητές του «Στάντ Φρανσαί» στην Αθήνα και ιδιαίτερα τον περίφημον άκοντιστήν της εποχής εκείνης Κουρτεζέρ, έφθασε την ελληνικήν επίδοσι στα 54 μ. 60. Άλλα ό θαυμάσιος αυτός αθλητής δεν έπρόκειτο να σταματήσει εκεί. Στις 21 Μαΐου 1927 κατά τα «Β' Αθέρωφεια», που έγιναν στο Παναθηναϊκό Στάδιο, έριξε το άκοντιο σε απόσταση 57 μ. 62 και τον επόμενο χρόνο, στις 24 Ιουνίου, κατά την διάρκεια των Προολυμπιακών αγώνων έφθασε τα 58 μ. 14. Η επομένη επιτυχία του Ζαχαρο-

πούλου πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του 1929 στους τριεθνείς αγώνες, όποτε για πρώτη φορά ξεπέρασε τα 60 μέτρα, με βολήν 60 μ. 39. Μετά τρεις μήνες, σε ειδική αθλητική ημερίδα για την κατάρτιση της επιδόσεως του άκοντισμού, ο Ζαχαρόπουλος επέτυχε βολήν 60 μ. 45, αλλά ώλοκληρώσε τις επιτυχίες του 1929 στις 31 Αυγούστου κατά τους αγώνες του πρωταθλήματος στίβου Νοτίου Ελλάδος στην Αθήνα, όποτε έριξε 62 μ. 75. Και παρ' όλ' αυτά ο Γεώργιος Ζαχαρόπουλος είχε ακόμα δυνάμεις για καλλίτερες βολές. Έτσι η σημαντικότερα από τις επιτυχίες του έσημειώθη στους Α' Βαλκανικούς αγώνες της 12ης Οκτωβρίου 1930 στην Αθήνα, που νίκησε με βολήν 63 μ. 41!

Πέρασαν έξη χρόνια χωρίς κανείς να πλησιάση τη βολή του Ζαχαροπούλου και στις 3 Οκτωβρίου 1936 ο Ναπολέων Παπαγεωργίου, του Ηρακλέους Θεσσαλονίκης τότε, και κατόπιν του Πανινίου, νικώντας στους Βαλκανικούς αγώνες των Αθηνών του έτους εκείνου, κατέρριψε το Έλληνικόν ρεκόρ του άκοντισμού με 64 μ. 69. Η επίδοσις αυτή του Παπαγεωργίου έμεινε ακατάρριπτη επί 15 ολόκληρα χρόνια, λόγω και του μεσολαβήσαντος Β' παγκοσμίου πολέμου, και την 17ην Ιουνίου 1951 ένας νέος αθλητής του Πανινίου Γ.Σ., ο Β. Καλλιμάνης, ανέδειχθη Πανελληνιονίκης με βολήν 64 μ. 82. Χαρακτηριστικό από την επίδοσι αυτή ήταν ότι έφορος του αγωνίσματος, που έπιστοποίησε το νέο ρεκόρ ήταν ο κάτοχος του προηγουμένου Ν. Παπαγεωργίου. Στους προολυμπιακούς αγώνες του 1952 για την Ολυμπιάδα του Έλσίνκι Φιλανδίας, που έγιναν στις 29 Μαΐου του έτους εκείνου στο γυμναστήριο του Πανελληνίου Γ.Σ., ο Αριστέδης Ρουμπάνης, νεώτερος αδελφός του ρεκορντμαν του αλματος επί κοντώ, Γεωργίου, επέτυχε να βελτιώσει την επίδοσιν του άκοντισμού με 65 μ. 98 και να προκριθί για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενώ συγχρόνως αγωνιζόταν και ως επίλεκτος παίκτης της εθνικής ομάδος του μπάσκετ-μπόλ. Οι συνεχείς επιτυχίες όμως στο άγώνισμα του άκοντισμού είναι σπάνιες, γιατί συχνά οι άκοντισται παθαίνουν εξάρθρωσιν του βραχίονος, πράγμα που συνέβη σε πολλούς και τους ηνάρκασε να διακόψουν την επίδοσί τους στο άγώνισμα. Αυτό έγινε και με τον Ν. Παπαγεωργίου, τον Καλλιμάνη, τον Αρ. Ρουμπάνη και με πολλούς άλλους παλαιούς και νέους άκοντιστάς.

Όπως σήποτε, το 65 μ. 98 του Ρουμπάνη δεν επανελήφθη ούτε από τον ίδιον ούτε από άλλον μέχρι του 1957 στις 3 Νοεμβρίου, όποτε ο Ευστάθ. Καλαμπάκος του Παναθηναϊκού επέτυχε βολήν 66 μ. 84 στους αγώνες δεκάθλου! Στις 12 Φεβρουαρίου 1958 και κατά την διάρκεια της Β' χειμερινής αθλητικής ημερίδος του Παναθηναϊκού, ο Καλαμπάκος έριξε το άκοντιο σε απόσταση 69 μ. 25. Η επομένη επιτυχία του, που ήταν και η τελευταία γι' αυτόν, έσημειώθη την 8ην Μαρτίου 1958 στους αγώνες επ' ευκαιρία της δεκαετηρίδος από της ενσωματώσεως της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα, που έγιναν στη Ρόδο και κατά τους οποίους έπλησίασε τα 70 μέτρα με βολήν 69 μ. 72. Ξεκινώντας κάποτε με την έλπιδα των 40 και των 50 μέτρων, ξεπέρασαμε με τον Ζαχαρόπουλο το όριο των 60 μέτρων και τώρα φθάσαμε αίσίως να όνειρευόμεθα και τα 80 μέτρα στον άκοντισμό μας. Το «πράγμα» των 70 μέτρων έσπασε πρώτος ο Μύρων Άνυφαντάκης του Ολυμπιακού Πειραιώς, που για πρώτη φορά στις 24 Μαΐου 1959 κατά τους αγώνες Ελλάδος - Ισραήλ στην Αθήνα, επέτυχε βολήν 71 μ. 59. Οι αγώνες, τα Α' Ολύμπια, που έγιναν στη Λεμεσό της Κύπρου, εις μνήμην Ν. Λανίτη, την 8ην Μαΐου 1960, έδωκαν την ευκαιρία στον Άνυφαντάκη να καταρρίψη πάλι την επίδοσι του άκοντισμού με 72 μ. 02.

Μετά μία εβδομάδα εις τους Θ' Σπουδαστικούς Αγώνες, ο Άνυφαντάκης έφθασε τα 72 μ. 37 για να βελτιώσει ακόμη την επίδοσι του σε 73 μ. 69 κατά τους διεθνείς αγώνες των Αθηνών στις 11 Σεπτεμβρίου 1960. Πέρσι ο Άνυφαντάκης επέτυχε για μία ακόμα φορά να καταρρίψη το Έλληνικό ρεκόρ του άκοντισμού με βολήν 74 μ. 15, άλλ' έν τώ μεταξύ, ένας νέος άκοντιστής, ο Χρήστος Πιερράκος του Έθνικου Γ.Σ., που έμφανίσθηκε με αξιώσεις σηματοεικής εξέλιξεως, κατώρθωσε να του άποσπάση το Πανελλήνιον ρεκόρ με βολήν 74 μ. 25, που είναι αυτή τη στιγμή και η έπίσημη Έλληνική επίδοσι στον άκοντισμό. Ο Άνυφαντάκης κι ο Πιερράκος είναι νέοι αθληταί με εύρύ μέλλον και ασφαλώς πρόκειται να βελτιώσουν έφετος τις επίδοσεις τους. Πρέπει ακόμα να σημειωθί ότι το ρεκόρ του Παναθηναϊκού Σταδίου στον άκοντισμό κατέχει ο Πολωνός Λαγκόφσκυ με βολήν 78 μ. 85 από τις 24 Σεπτεμβρίου 1961 και ότι μετά τους Πιερράκον, Άνυφαντάκη και Καλαμπάκον, την καλλίτεράν επίδοσιν έχει επίτχει ο Ναπ. Ντέμος του Ολυμπιακού Πειραιώς με 67 μ. 19. Επίσης χαρακτηριστικόν είναι ότι το όνομα Παπαγεωργίου είναι συνδεδεμένον με τον Έλληνικόν άκοντισμό, γιατί εκτός απ' τον πρώτον Έλληνα ρεκορντμαν άκοντιστήν Β. Παπαγεωργίου και τον Ναπ. Παπαγεωργίου, που υπήρξε φυσιογνωμία του αγωνίσματος, ένας τρίτος Παπαγεωργίου - ο Δήμος, της ΑΕΚ κατέχει εις την σειράν των καλλιτέρων Έλλήνων άκοντιστών την 8ην θέση με βολήν 63 μ. 68.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατά το 1963 συμπληροῦται ολόκληρος αἰών, ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὑπὸ τοῦ Ἑορῖκου Ντυνάν. Οἱ συνεργάται του καὶ ολόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, ποὺ ἐγνώρισε τὴν ἀγαθοποιὸν δόξαν τῆς παγκοσμίου αὐτῆς οργάνωσης, θὰ τιμῇσιν δι' ἐπαξίου ἑορτασμοῦ τὴν μνήμην τοῦ εὐγενοῦς τούτου τέκνου τῆς Ἑλβετίας.

Κατὰ τὸν ἑορτασμόν μιᾶς ἱστορικῆς ἐπετείου οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ ἀναπολοῦν μόνον τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ποὺ ὠδήγησαν εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς, ἀλλὰ μὲ σοβαρότητα ἀνάλογον πρὸς τὴν σημασίαν αὐτῆς νὰ ἀνασκοποῦν τί ἐπετελέσθη κατὰ τὸ διαρροῦσαν διάστημα ὥστε νὰ ἐξαγάγουν τὰ συμπεράσματα ἐκεῖνα, ποὺ θὰ γίνουν ὁδηγὸς εἰς τὸ μέλλον. Τοῦτο ἐπιβάλλεται περισσότερον, προκειμένου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου μιᾶς ἑκατονταετηρίδος.

Ἡ εκπλήρωσις ἐπιβεβλημένου πανανθρώπινου χρέους τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἀνθρωπιστοῦ Ντυνάν, τοῦ ὁποῖου ὅλοι γνωρίζομεν τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας, ποὺ διεξήγαγε καὶ τὰς θυσίας, ποὺ ὑπέετη, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δις ὑπαγορεύσῃ εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων, τὸν καταρτισμὸν ἐνὸς προγράμματος, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς καθολικῆς δραστηριότητος, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν σκοπῶν ἐκείνων, ποὺ ἀποτελοῦν συνέχειαν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ Ἐρυθροσταυρικοῦ ἔργου.

Δι' ἡμᾶς, τοὺς Ἕλληνας, εἶναι νῦν ἐκτετατὴ ἡ εὐθύνη διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐνὸς ἀνταξίου τοῦ γεγονότος ἑορτασμοῦ εἰς ολόκληρον τὴν χώραν. Ἡ πνευματικὴ μας κληρονομία βοηθεῖ καὶ υποχρεώνει πρὸς τοῦτο. Αἱ παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας, ἀπόρροια καὶ ζωντανὴ ἐκδήλωσις ἐνὸς μεγάλου πολιτισμοῦ, τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἠντλήσῃ τὰς εὐγενεστέρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπ' αὐτῶν ψυχοδόμησῃ κάθε ἐθνὸς τὸν ἰδικόν του πολιτισμόν, θὰ χαρίξουν τὸν δρόμον καὶ θὰ φωτίσουν τὸ πνεῦμα εἰς τὴν σύλληψιν καὶ κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἐκείνου, ποὺ θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ 1963 καὶ θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ὥραιαν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ σύνθημα τοῦ ἐφετεινοῦ ἑορτασμοῦ. «Ἐρυθροσταυροῦται ὅλων τὸ κόσμον καλεῖσθε εἰς δόξαν».

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυροῦται, ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ μὲ εὐνώνονα ἀνάμνησιν τῆς πρὸς τὴν χώραν μας πολυτίμου ἀγωγῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς δυσκόλους ἐθνικὰς ἡμέρας, θὰ ἐργασθῶν μετὰ ζήλον καὶ σύστημα διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι καὶ οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι ἀπόγονοι ἐνδόξων προγόνων.

Ἰδοὺ, εἰς γενικὰς γραμμάς, ἓνα πρόγραμμα δράσεως, ἡ ἑκτασις τοῦ ὁποῖου ἐπαφίεται εἰς τὰς δυνατότητας καὶ τὰ κατὰ τόπους μέσα, ποὺ μποροῦν νὰ ἔχουν οἱ Ἐρυθροσταυροῦται μας.

Ἐντατικὴ προσπάθεια διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγιείας. Καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξις τῶν φιλικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν παιδιῶν ὅλων τῶν χωρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ἀρχῶν.

Παροχὴ ὑπηρεσίας πάσης φύσεως πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος καὶ παντὸς ἐνδεοῦς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Διὰ τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμόν τῆς ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ ἐπελέγη ὡς θέμα, «Τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ, ἡ εὐθύνη τῶν ἐνηλίκων καὶ τῆς κοινωνίας ἐναντὶ αὐτοῦ». Τοῦτο φέρει εἰς τὴν μνήμην μας τὴν διακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ, ἡ ὁποία υιοθετήθη ὁμοφώνως κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1959. Ἐπ' ευκαιρίᾳ παραθέτομεν ἀπὸ αὐτὴν μερικὰ ἀποσπάσματα :

...«Τὸ Παιδί πρέπει νὰ τυγχάνῃ εἰδικῆς προστασίας καὶ νὰ παρέχωνται εἰς αὐτὸ ευκαιρίαι καὶ διευκολύνσεις διὰ τὴν σωματικὴν, πνευματικὴν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν του, κατὰ τρόπον ὑγιᾶ καὶ ὑπὸ ὅρους ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας». (ἀρθ. 2).

...«Τὸ Παιδί πρέπει νὰ τυγχάνῃ καλῆς διατροφῆς, στέγης, ψυχαγωγίας καὶ ἱατρικῆς περιθάλψεως». (ἀρθ. 4).

...«Τὸ Παιδί πρέπει νὰ ἔχῃ ευκαιρίας γιὰ παιχνίδι καὶ ψυχαγωγίαν, κατὰ τρόπον συντελοῦντα εἰς τὴν καλλιτέραν διαπαιδαγωγώσιν του».

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὰ ἀνωτέρω, οὐχὶ ξένα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ παράδοσιν, θὰ ἀποτελέσουν, κατὰ τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμόν τῆς ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ κίνητρα ἐκδηλώσεως πλέον ζωηροῦ τοῦ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ παιδί, τὴν χρυσὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν. ΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΘΕΝΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. ἀνταποκρινόμενος εἰς προσκλήσεις τῶν ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ.Ν. συμμετέσχε :

α) Εἰς τὸ ἐν Grillhof Κέντρον Μελετῶν τοῦ Αὐστριακοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπὸ 8 Ἰουλίου μέχρι 6 Αὐγούστου,

β) Εἰς τὸ ἐν Ἀμερικῇ Κέντρον Μελετῶν Operation Vista τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπὸ 29 Ἰουλίου μέχρι 2 Σεπτεμβρίου.

γ) Εἰς τὴν ἐν Edersee κατασκήνωσιν «Albert Schweitzer» τοῦ Γερμ. Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπὸ 22 Ἰουλίου μέχρι 13 Αὐγούστου καὶ

δ) Εἰς τὴν ἐν Pendik τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατασκήνωσιν τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισέληνου ἀπὸ 22 Ἰουλίου μέχρι 11 Αὐγούστου.

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς ἀδελφοὺς Ε.Ε. καὶ τὴν Ἐρυθρὰν Ἡμισέληνον διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν φιλοξενίαν εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους του, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν ἀποκεμίζοντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

ΕΠΙΣΚΕΦΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος μετ' ἰδιαίτεραν χαρὰν ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ἀντιπροσώπων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος τῶν ἀκολούθων χωρῶν :

α) Τὴν 17-6-62 τὸν κ. Herendael τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Κατάγκας.

β) Τὴν 21-7-62 τῶν δίδων Stevens καὶ Douglas τοῦ Καναδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

γ) Τὴν 8-8-62 12μελοῦς ὁμάδος Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ τμήματος Δυτ. Βερολίνου ὑπὸ τὸν κ. Oskar Wolter καὶ

δ) τὴν 15-8-62 τῆς δίδος Frasee τοῦ Καναδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Εἰς ὅλους, οἱ ὁποῖοι ἐξεδήλωσαν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἐδόθησαν αἱ δεῦσαι πληροφορίες μετὰ συγκεκριμένων στοιχείων ἐπὶ τοῦ μέχρι σήμερον ἐφαρμοζομένου προγράμματος δράσεως τῶν 460.000 Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους.

Ἀπαντες ἐξεφράσθησαν εὐμενέστατα διὰ τὸ συντελούμενον ἔργον.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὥπως αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς διοργανωθησομένας Διεθνεῖς Ἐκθέσεις κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1962-63, ἀρχίσουν ἀπὸ τῶρα τὴν ἐτοιμασίαν κοικλῶν με ἐθνικὰς ἐνδυμασίας, λευκομάτων σχολ. ἀλληλογράφας καὶ πινάκων σχολ. τέχνης.

Κατὰ τὴν ἐτοιμασίαν τῶν πινάκων παρακαλοῦμεν, ὥπως τὰ θέματα τῶν μὴ εἶναι ἀντιγραφῇ ἀλλὰ ὅχι ἐκ τῶν ἐργῶν, ἀλλὰ ἐμπνευσμένα καὶ παρμένα ἀπὸ τὴν σχολ. ζωὴν, τὴν Ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν.

Εἰς κάθε πινάκα νὰ ἀναγράφεται ἀπαραιτήτως τὸ ὄνομα τεπώνυμον, τὸ Σχολεῖον, ἡ τάξις καὶ ἡ ἡλικία τοῦ Ἐρυθροσταυριτοῦ μαθητοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τίτλος ἡ σύντομος περιγραφή τοῦ εἰκονιζομένου θέματος.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυροῦται πρέπει νὰ σημειώνωνται, διότι τὰ ἔργα των γίνονται παντοῦ δεκτὰ με εὐμενεστάτας κρίσεις. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οὗτοι, καὶ κατὰ τὸ 1962-63, τὸ ὁποῖον μάλιστα συμπίπτει μετὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θὰ καταβάλουν πάσαν προσπάθειαν, ὥστε τὰ ἔργα των νὰ εἶναι ὀρατότερα καὶ περισσότερα ἀπὸ τὰ τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Από έλλειψιν χώρου δέν έδημοσιεύθην εϊς τὸ τεύχος τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ παρελθόντος σχολ. ἔτους ἡ δράσις τῶν ομάδων τῶν ἀκολουθῶν Σχολείων :

ΑΘΗΝΑΙ : Πειραμ. Σχολ. Πανεπιστημίου, Οἶκον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, Ἐκπαίδ. «Κάδμος» Ν. Ἰωνίας, Ἰδιωτ. Σχολ. Πόλλου Κρουσταλάκη Πετραλίων, 8ου καὶ 60ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, 3ου Δημ. Ὑμηττοῦ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Ραλλείου Γυμν. Θηλέων Πειραιῶς, 5ου Δημ. Σχολ. Μεγάρων.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ : Δημ. Σχολ. Ψίνθου Ρόδου.

ΕΥΒΟΙΑ : Γυμν. Θηλέων Χαλκίδος, 1ου καὶ 5ου Δημ. Χαλκίδος, Δημ. Σχολ. Βαττησίου Καρυστίας.

ΗΠΕΙΡΟΣ : Γυμν. Θηλέων Ἀρτης, Δημ. Σχολ. Θανασίων Ἀρτης, 2ου Ἰτέας καὶ Κρανοῦλας Δωδώνης, Κοντινῶν καὶ 3ου Ἰωαννίνων, Πολυβρύσου καὶ Ὠρωποῦ Πρεβέζης.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ : Γυμν. Μουζακίου, Δημ. Σχολ. 5ου, 10ου καὶ 14ου Βόλου, Μικρ. Ἐλευθεροχωρίου Ἐλασσόνος, Αὔρας, Κονισκοῦ, Παλαιο-

χωρίου, Πεύκης, Πλατανιστοῦ, Μεγ. Κερασέας, Μπούρσιανης καὶ Σταθάδων Καλαμπάκας, Μεσενικόλα καὶ Συνονερίου Καρδίτσης, Παιδοπόλεως καὶ Σκοπιᾶς Λαρίσης, Ἀγ. Γεωργίου Νηλείας, Γλώσσης, Δρακείας, Κλήματος, Λαμπινούς, Λουτρακίου, Πινακατῶν, Προμυρίου καὶ Τρικερίου Μαγνησίας, Ἑλληνοκάστρου Μουζακίου.

ΘΡΑΚΗ : Γυμν. Διδυμοτείχου, 1ου Δημ. Σχολ. Ὀρεστιάδος.

ΚΡΗΤΗ : Δημ. Σχολ. Καλαμίου Βιάννου, 7ου Ἡρακλείου, Κάτω Χωρίου, Μακρυλῆς, Μύθων Πρίνας καὶ 1ου Κριτσᾶς Μεραμβέλλου, Βόνης Πεδιάδος, Ἀρμένων, Βουβά καὶ Κομητάδων Σφακίων, Μαθεῖ Ἀποκορώ-νου Χανίων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ : Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης, Γυμν. Ἐλευθερουπόλεως Καβάλας, Δημ. Σχολ. Βορεινοῦ, Κωνσταντίας, Λιθαριάς, Νεοχωρίου, Προδρόμου καὶ Προμάχων Ἀλωπίας, Νέας Ἀχλαδιάς Βοίου, Δαμιανοῦ Γιαννιτσῶν, 2ου Γρεβενῶν, Προσωτσάνης Δράμας, 43ου Θεσσαλονίκης, Ποταμιάς Κιλκίς, Εὐκαρπίας Νιγρίτης, Νέου Πετρίτσου Σιντικής.

ΝΗΣΟΙ ΑἴΓΑΙΟΥ : Γυμν. Παρτος Ἀμοργοῦ, Δημ. Σχολ. Κυψέλης Αἰγίνης, Ἀλοννήσου, Ἀγ. Πολυκάρπου, Αἰγιαλισκαρίου, Ἀρεθούσης, Καταφυγίου, Πλαγιάς καὶ Χριστοῦ Ραχῶν Ἰκαρίας, 1ου καὶ 2ου Καρλοβάσιου, Λέσκας, 1ου Νέου Καρλοβάσιου, Νεοχωρίου καὶ Σκουρεῖων Σάμου, Λουτρακίου καὶ Σκοπέλου Σκοπέλου, Κάμπου καὶ Πιραμά Χίου.

ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ : Δημ. Σχολ. Παλαιο-τρεϊθιάς Ἰθάκης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ : Γυμν. Λαγκαδίων Γορτυνίας, Α' Γυμν. Θηλέων Πατρῶν, Οἶκον Γυμν. Πύργου, Β' Γυμν. Ἀρρένων Τριπόλεως, 1ου Δημ. Σχολ. Αἰγίου καὶ Δημ. Διγε-λιωτικῶν Αἰγιαλείας, Ροδιάς καὶ Σω-στίου Ἀμαλιάδος, Ἀρεσπόλεως Γυ-

Ε.Ε.Σ.Ν. 42ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν, παρέχουν Α' Βοηθείας.
Juniors of 42nd Elem. School 1st district Athens rendering First Aid.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βουβά Σφακίων βοηθοῦν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Vouva Sfakion helping in the reconstruction of the village church.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σουρμένων με δέματα διὰ πλημμυροπαθεῖς.
Juniors of Elem. School Sourmena with gifts for flood victims.

Ε.Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. Πτολεμαΐδος προσφέρουν δῶρα εἰς ἀπόρους συμ-μαθητὰς ταν.
Jurions of 3rd Elem. School Ptolemais offering gifts to poor com-rades

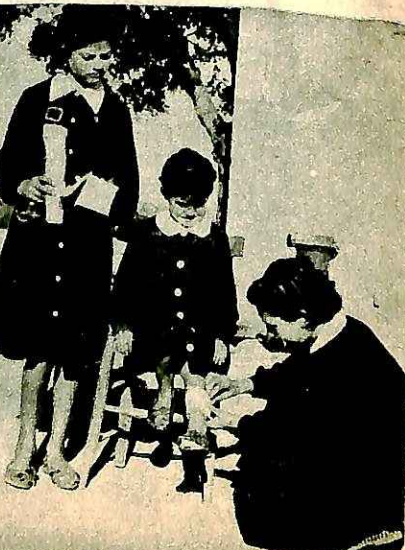

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ποταμιάς Ἰωαν-νίνων μεταφέρουν ὑλίκον διὰ τὴν ἐ-πισκευὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Potamia Jannina helping in the reconstru-ction of the village church.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυβρύσου Πρεβέζης εἰς τὸ μαθητικὸν ταν κουρεῖον.
Juniors of Elem. School Poly-vryssos Preveza in their hair-dressing saloon.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Κούμων Ρεθύμνης παρέχουν πρώτας βοηθείας.
Juniors of Elem. School Kouma Rethymnon rendering First Aid.

θείου, Ὑψηλοῦ Ἠλείας, Ἀλαγω-νείας καὶ Ἐλαιοχωρίου Καλαμών, 2ου Κορίνθου, Ἀγ. Μάμαντος καὶ Φοινικίου Μολάων, Χαλανδρίτης Πατρῶν, Γεωργιτίου Σπάρτης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ : Γυμν. Θηβῶν Δημ. Σχολ. Παπαδίας καὶ Πλατάνου Εὐρυτανίας, Τανάγρας Θηβῶν, 14ου Λαμίας, Καλλιθέας Φωκίδος.

Αἱ ὡς ἄνω ομάδες ἐφρόντισαν διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σχολι-

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυ-ρίως μεταξὺ τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια ἀπὸ ἀγνοία τοῦ σοβα-ροτάτου κινδύνου περιεργά-ζονται ἐγκαταλελειμμένα πολε-μοφόδια (χειροβομβίδες, νάρ-κες κλπ.). Γι' αὐτὸ τονίζομε ὅτι δέν πρέπει νὰ περιεργά-ζωνται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε νὰ ἀφίνουν ἄλλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ νὰ εἰδο-δοποιοῦν ἀμέσως τὴν πλησιε-στέρα στρατιωτικὴ ἢ ἀστυνομ-ικὴ Ἀρχή.

κοῦ κτιρίου καὶ τοῦ σχολικοῦ κή-που, τὴν καθαριότητα τῶν συμ-μαθητῶν ταν, ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ πρασίνου, ἐκαλ-λιέργησαν σχολικοὺς κήπους, ἐ-διδάχθησαν μαθήματα Α' Βοηθει-ῶν καὶ παρέσχον βοήθειαν εἰς πε-ριπτώσεις ἐπείγουσης ἀνάγκης, ἀ-νέλαβον τὴν διανομὴν τοῦ μα-θητικοῦ συσσιτίου, ἔλαβον μέρος εἰς διαφόρους ἐράνους διὰ κοινω-φελεῖς σκοποὺς, ἐβοήθησαν τοὺς

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ

Σχετικῶς με τὰς ἀποστελλομένας φωτογραφίας Ἐρυθροσταυρικῆς δρά-σεως πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ Περιο-δικὸν παρακαλοῦμεν νὰ τηροῦνται τὰ ἀκόλουθα :

α) Τὰ πρόσωπα, ποὺ ἀπεικονίζονται εἰς τὴν φωτογραφίαν, νὰ μὴ ἀτενίζουν τὸν φακόν, ἀλλὰ νὰ φαίνωνται ἀ-πορροφημένα τελείως ἀπὸ τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἐκτελοῦν.

β) Ἡ ἐκφρασίς ταν νὰ εἶναι φυσικὴ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπι-τυγχάνεται, ὅταν σκέπτονται μόνον τὴν ἐργασίαν καὶ ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν λήψιν τῆς φωτογραφίας. Ἡ λήψις τῆς φωτογραφίας εἶναι ἔργον τοῦ φωτογράφου.

Αἱ φωτογραφίαι α, β, γ, δ, εἶναι ἕνα καλὸ ὑπόδειγμα.

μικροτέρους μαθητὰς εἰς τὰ μαθή-ματα, ἐβοήθησαν τοὺς ἡλικιωμέ-νους, ἐψάλλαν τὰ κάλαντα, τὰς εἰσπράξεις τῶν ὁποίων διέθεσαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἐπεσκέφθησαν φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ὅπου ἐ-ψυχάγωγησαν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τροφίμους καὶ διένειμαν μικρὰ δῶ-ρα, ἐβοήθησαν πτωχὰς οἰκογενεί-ας, ἐώρτασαν τὴν 8ην Μαΐου, ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἴμεθα βέβαιοι, αἱ ομάδες αὐ-ται, τὰς ὁποίας συγχάιρομεν διὰ τὴν ἀνωτέρω Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν ταν, καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος θὰ συνεχίσουν ταύτην με μεγαλύτερον ζῆλον καὶ θὰ κα-ταβάλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν καλλιτέρων δυνατῶν ἀποτελεσμάτων.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σουλάρων με δῶρα διὰ τὸ Γηροκομεῖον Ἀηξουρίου.
Juniors of Elem. School Soullara offer- ing gifts to the Home for the Aged of Lexourion.

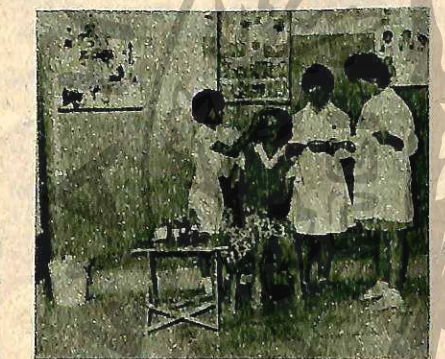

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πυλίου Διδυμοτεί-χου βοηθοῦν εἰς ἐράνους.
Juniors of Elem. School Pylon Didi- moteichon helping in the annual col-lection in favour of their community.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σκοπῆς Σητείας κα-θαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ διδασκτερίου.
Juniors of Elem. School Skope Siteia cleaning their playground.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. α) Γ' Δημ. Σχολ. Ὑμηττοῦ, β) Δημ. Σχολ. Μαρκοπούλου Λεχαίνων, γ) Δημ. Σχολ. Μαρουλίου Ἰστιαίας ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας καὶ δ) Ἀμερικανοὶ Ε.Ε.Ν. ψυχάγωγόν ἀσθενῆ, πάσχοντα ἀπὸ πολιομυελίτιδα.
Juniors of a) 3rd Elem. School Hymmetus b) Elem. School Marcopoulou Lechaina c) Elem. School Maroulion Istiaia practicing in First Aid and d) American Juniors recreating a polio patient. (Newsletter No 2 April-June 1962).

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ»
26-10-1912

Ξόπησε με τὸ χάραμα τῆς ἄμορφης αὐ-
(γούλας
καὶ ἔτριβε τὰ μάτια τῆς μ' ἀτέλειωτη χαρά,
γιατὶ δὲν ἦταν ὄνειρο μὰ ἦταν ἡ ἀλήθεια
ἡ Λευτεριά τῇ σκέπασε με τ' ἄσπρα τῆς
(φτερά.

Κι ἀκούστηκε περήφανα ἡ Λευτεριά νὰ λέη
μὲ λόγια ποὺ ὁμοίαζαν σὰν μιὰ γλυκεῖα
(πνοή:
«Σήκω Θεσσαλονίκη μου, ἐλευθερὴ 'σαι
(τώρα,
μὲ δόξες σὲ στεφάνωσα, τριστένοξη, τρανή».

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΕΙΡΗΝΙΔΟΥ
Α' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν

28: ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1910

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Θηβῶν

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΝΟΙΞΕ

Μ' ὀρθάνοιχτες τὶς πόρτες κοντὰ του μᾶς
(καλεῖ
ὅπως ἡ μάνα τὰ παιδιὰ μ' ὀρθάνοιχτη ἀ-
(γάλη,
πάλι τ' ἀγαπημένο μας δλόχρυσο κλουβὶ
ποὺ ὁ καιρὸς ποὺ ἦταν κλειστό πέρασε ἀ-
(γάλη- ἀγάλη.

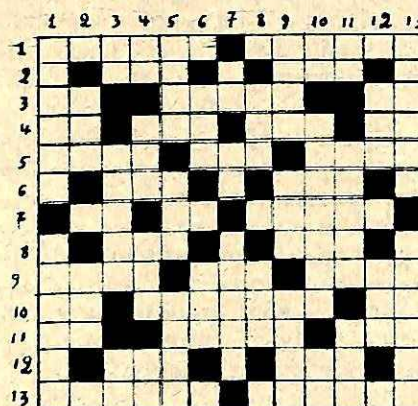
ΕΦΗ Ι. ΧΑΙΡΕΤΗ
Δημ. Σχολεῖον Λυκείου ὁ «Κοραῆς»
Ἡρακλείου Κρήτης

Εὐτυχισμένε παππού, ποὺ γιὰ συν-
τροφία σου στὴ δουλειὰ ἔχεις ἕνα τρις-
χαριτωμένο ἐγγόνι σου.

ΜΑΙΡΗ ΧΑΒΡΕ
Γ. Θ. Χ. Ε' Κλάσσ.

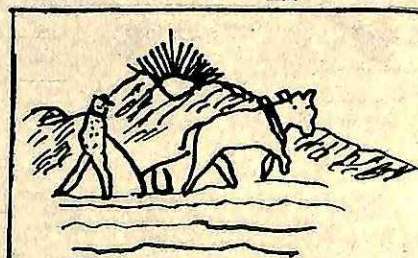
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ καὶ ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Τίτλος μυθιστορήματος τοῦ με-
γάλου Γάλλου συγγραφέως Βίκτωρος
Οὐγκώ - Πρώτη βασίλισσα τῆς νεω-
τέρας Ἑλλάδος.
- 2) Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἑλ-
βετίας - Εἶμαι ἐφηβὸς (ἀρχ.).
- 3) Χημικὸ σύμβολο τοῦ ἀλουμινίου
(ἀντιστρ.) - Πρωτεύουσα Σκανδιναβικοῦ
κράτους (αἰτ.) - Νότα (ἀντίστρ.).
- 4) Ἀνθῆ - Στὸν Ὅμηρο σημαίνει
«γάλα» δηλ. γῆ - Πάντοτε (ἀντίστρ.)
- Ὁκτακόσια ἕνα.
- 5) Συμφωνία - Ἀριθμητικὸν ἐπίρ-
ρημα - Μονάδες (ἀντίστρ.).
- 6) Δαυλὸς (ἀντίστρ.) - Προσωπικὴ
ἀντωνυμία.
- 7) Ἀρθρον τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης
- ἰσχύς, δύναμις - Κούνια.
- 8) Πρόβατον - Κυρία πρόθεσις.
- 9) Χρονικὴ διαίρεσις (πληθυντ. χω-
ρὶς εἰς τὸ τέλος) - Τετρακόσια δέκα πέν-
τε (ἀντίστρ.) - Ὑπομονητικώτατος ἀν-
ρωπος (ἐνάρθρως).
- 10) Μυστικὸ ψευδώνυμο τοῦ Ἀθ.
Τσακάλωφ - Ἐακουστὸς μυθοποιὸς τῆς
ἀρχαιότητος - Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος.
- 11) Ὁκτακόσια τριάκοντα (ἀντίστρ.)
- Βούβαλοι - Τὸ πιὸ κοινὸ καὶ τὸ πιὸ
ἀφθονο ἀπ' ὅλα τὰ ἀέρια, ποὺ ὑπάρχουν
στὴν γῆ.
- 12) Χρονικὸν ἐπίρρημα - Ὁκτακόσι-
αι χιλιάδες τριάκοντα ὀκτώ.
- 13) Πατριάρχης τῶν Ἰουδαίων - Ἐ-
νας ἀπὸ τοὺς μεγάλους εὐεργέτας τῆς χώ-
ρας μας.

ΜΩ-ΥΣΕΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
Ζ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Τὸ ὄρχημλο
Α! Δημ. Σχολεῖον Σάμου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ
Γυμν. Θηβῶν

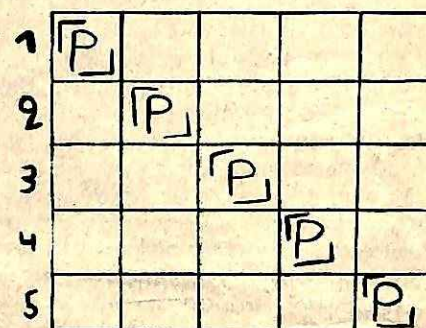
Σ. Γ. ΚΩΤΣΕΡΙΑΔΗ

Η ΕΛΛΑΔΑ

Τὴν πατρίδα τὴν Ἑλλάδα
φέρνω σ' ὅλη τὴν νυχτὴ
μὲς στὰ βᾶθη μου ἀντηχεῖ
μὲ φωτίζει ὅλη λαμπράδα.

Περασμένα ἀρχαῖα χρόνια
μοῦ τὰ φέρνει τώρα δὲ
κάτι οὐράνιο τραγουδᾷ
μέσα μου σ' ἀνθὸς καὶ κλώνια.

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

- 1) Ὑπάρχει τοιοῦτον θαλάσσιον...
- 2) Ρῆμα εἰς -άω (συννηρημ.).
- 3) Νῆσος κειμένη ἀνατολικῶς τῆς
Πελοποννήσου (γενική).
- 4) Πόλις τῆς Πελοποννήσου (δημ.).
- 5) Τὰ σπάζουν οἱ ἀθληταί.

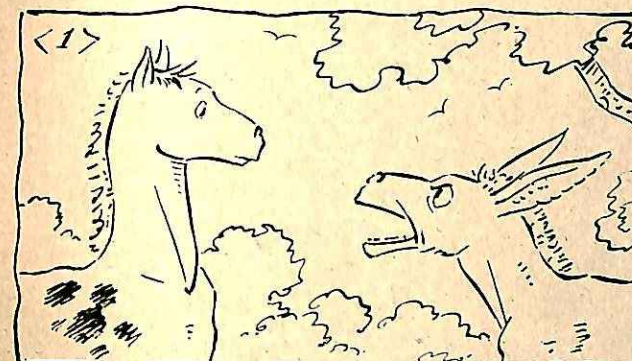
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμν. Ἀρρ. Κοζάνης

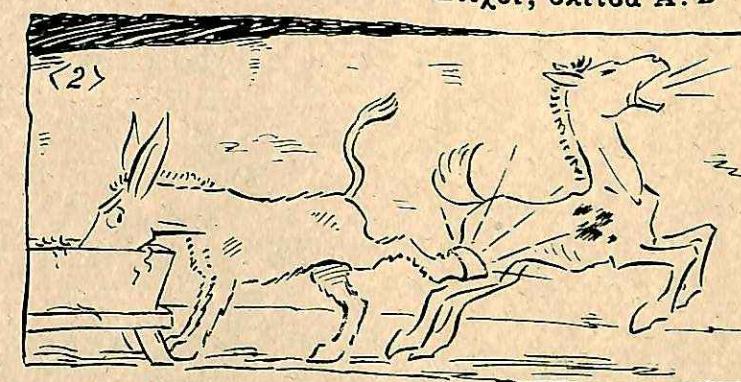
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΗΛΙΟΥΡΗ
Γυμν. Θηβῶν

Ὁ Λυγερὸς καὶ ὁ Ντεντές

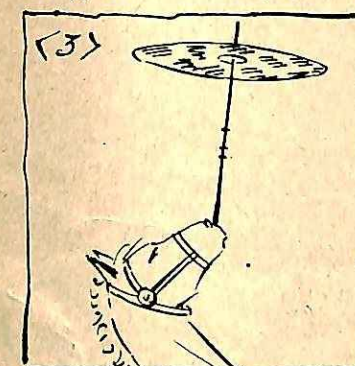
Στίχοι, σκίτσα Α. Β

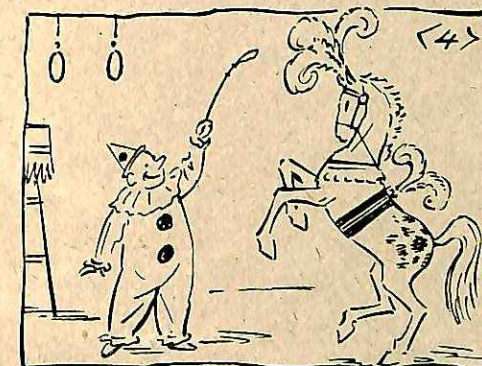
Ὁ Λυγερὸς, ἕνα καλὸ καὶ νόστιμο ἀλογάκι,
ἔζοῦσε στοῦ κύρ-Θοδωρῆ τ' ὠραῖο κτηματάκι.
Ἄλλ' ὁ Ντεντές, ὁ γαίδαρος, ποὺ ἔκει καὶ αὐτὸς ἔζοῦσε,
δὲ χώνευε τὸ Λυγερὸ κι ὅλο τοῦ κοπανοῦσε:

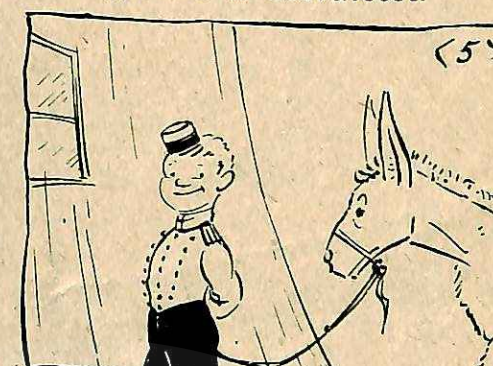
- Τί πλάσμα ποῦσαι ἄχρηστο... Τίποτα δὲν ἀξίζει,
ἀλλ' ἀπὸ λύπη μοναχὰ σὲ τρέφουν. Τί νομίζεις...
Κι οὔτε νὰ φάη τὸν ἄφηνε, συχνὰ τὸν ἐκλωτσούσε
κι ὁ Λυγερὸς ὁ δύστηνος ὅλο κι ἀδυνατοῦσε.

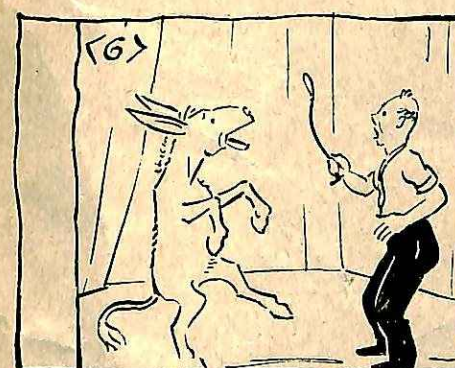
Ὁ κτηματίας Θοδωρῆς,
ὑστερὰ ἀπὸ καιρὸ,
σὲ κάποιον τσίρκο πούλησε,
ποὺ λές, τὸ Λυγερὸ.

Κι σ' ἕνα χρόνον ὁ φίλος μας,
χορτάτος πιά κι ὠραῖος,
ἦτανε κι ἰσορροπιστὴς
καὶ χορευτὴς σπουδαῖος!

Σὲ λίγο καὶ τὸ γαίδαρο
στὸ ἴδιο τσίρκο παίρνουνε
καὶ γιὰ γυμνάσια καὶ χοροὺς
στὸ δάσκαλο τὸν φέρνουνε.

Κι ἰδρώνει ὁ ξεροκέφαλος, μὰ τέτια ποῦ νὰ μάθῃ...
Σὲ τρία βήματα τοῦ βάλς ἔκανε... πέντε λάθη!
Κι ἀφοῦ δὲν ἔπαιρνε ὁ κουτὸς καθόλου ἀπὸ μαθήματα
στὸ τσίρκο τὸν κρατήσανε μόνο γιὰ κουβαλήματα...

Καὶ κάποιον βράδυν ὁ κύρ' Ντεντές, μεγάλη ἡ συμφορὰ του,
ἐνῶ κουβάλαγε σανό, βλέπει μεμιάς μπροστά του
τὸν... «ἄχρηστο» τὸ Λυγερὸ - κάτω ἀπ' τὸ φῶς τὸ λαμπρὸ,
πανώριο, χρυσοστόλιστο, μὲ χάρι νὰ χορεύῃ

καὶ παλαμάκια ἀτέλειωτα καὶ «μπράβο» νὰ μαζεύῃ!
Καὶ τόσην ἐνίωσε ντροπὴν, κάτω ἀπὸ τὰ σανὰ του,
ποὺ εὐθὺς κατέβασε τ' αὐτιά κι ἔχασε τὴ μιλιὰ του...

ΤΟ "ΟΧΙ" ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ

ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ

Στίχοι

ΣΤΑΘΗ ΣΤΑΘΑΚΗ

Μουσική

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

f

Θρέμ-μα του "Τάν η έ - πὶ τὰς," ὁ Λε. ω. νί - δας, στέμ-μα πα - νέν-δοξης ἁ -

δού-λωτῆς Πα. τρί-δας, "Ὁ - χι, στὸ πρόσταγμα τοῦ Πέρ-ση ἅ - παν-τὰ - εἰ ὅ - ταν τὰ

ὁ - πλατῶντρα-κό-σιων τοῦ ζη-τὰ - εἰ. Κύ-μα-τὰ, κύ-μα-τα, οἱ βάρ-βαροι χυ -

μοῦ-νε, ἄ - γρια βα-ροῦν τίς θερ-μο-πύ-λες νὰ δια-δοῦ-νε, κά-στρο τὰ

στή-δια τῶν ἡ - ρώ - ων μας τίς φρά-ζουν ὅ - πως σὲ βράχους οἱ ἐχ-θροὶ χτυ-πᾶν καὶ

σπά-ζουν. Κί' ἂν οἱ ἐχ-θροὶ νε - κροῦς πα - τῶν-τας τίς δια - θῇ -

καν, ἰ - δια λιον - τὰ - ρια οἱ Πα - νέλ - λη-νες στα - δῇ -

καν, στ' ἄ - για νε - ρὰ τῆς Σα - λα - μί - νας τοῦς νι - κῇ -

φίχ φρέτται σαν, στίς Πλα-ται - ἐς βα-δύ τὸ μνῆ - μα τοὺς σφρα-γί - σαν.